

CARRER ~~AVALL~~
RIU AVALL

TRAGÈDIA O COMÈDIA?

Obra en tres actes

~~Obra en tres actes~~

~~Primer acte~~

Personatges

HOME

GERMANA 3

HOME 1

PARE

MARE

PARE 1

NOI

GERMANA 1

GERMANA 2

HOME 2

CRIADA
Sv. TAMERLA

PAGÈS

DOCTOR

TRAGÈDIA O COMÈDIA?

Abril de 1952

Juny de 1955

101010

RIU AVALL

PERSONATGES:

HOME

GERMANA S

HOME 1

PARE 1

PARE

MARE

NOI

GERMANO 1

GERMANO 2

HOME 2

ST. TAMERLÀ

HERIADA

PAGÈS

DOCTOR

ACTE PRIMER

El títol triat. S'encenen les batudes.

Noms. centes
acotacions
mayúscula

VEU DEL PARE I Estigues quieta aquí

VEU DE LA GERMANA J Que sigues quieta?

VEU DEL PARE I Estàs llegada amb cordills de pescar.

VEU DE LA GERMANA J Els arbres estien llurs branques sumerades

VEU DEL PARE I El foraster és un egoïsta

VEU DE LA GERMANA J Vos guaitau massa l'entre les xemencis

VEU DEL PARE I Mal temps!

VEU DE LA GERMANA J He promès de casar-me amb ell

VEU DEL PARE I Com stable t'ha pogut anemar aquesta promesa!

VEU DE LA GERMANA J El seu avi ha estat buscant or a Alaska

VEU DEL PARE I Nosaltres somnem al sol i a les plantes

VEU DE LA GERMANA J A aquest poblle, al migdia entallades suprents es
menjars les penges

VEU DEL PARE I No injuris els teus pares

VEU DE LA GERMANA J Si que ell m'estima

VEU DEL PARE I No se com els teus pares et dexen amagar aquest mirall
sota el coixí.

VEU DE LA GERMANA J Pensem casar-nos

VEU DEL PARE I Sota la planina del mar jo veig al fons plantes
exhames (S' aixeca el tito. Cortina blava. A la sreta
un bastible representant un rostre. En escena el pare i la Germana

A poc s'aixeca-se el tito dreta el Noi per la sreta.

NOI Arribo dels prats. Bon dia pare. Teniu bona
companyia...

PARE No em planyo.

^{GERMANA 3}
NOTA Rondinets les aigües

NOI (A la ^{Germana 3} ~~noia~~) Encara canten tan finament?

PARE No saps? està enamorada.

NOI ¿hem de sopar-ho?

PARE (Amb sarcasme) A mi el solor m'omple

NOI (A la ^{Germana 3} ~~noia~~) Deixa'm que et vegi

PARE (Com abans) Defensa molt el foraster

NOI Aquell que em treu de vidres?

^{GERMANA 3}
NOTA (Agressiva) Res d'amenaces.

NOI Aquesta nit és la celebració del solstici. El sol es troba en el punt
més alt de la seva esplendor. (A la ^{Germana 3} ~~noia~~) Ballarem al voltant
de les fogueres?

PARE El sol és un heroi forut. Avui totes les herbes i les aigües tenen
unes virtuts especials

NOI Encendrem grans fogueres.

PARE Aquesta nit el sol ens prodiga el màxim nombre de beneficis.

^{GERMANA 3}
NOTA No perdeu el temps en xerameques

PARE (Es dona una mà al cor) ^{Pobres} Es ressent. S'una ferida

HOME (Es alt, prim, d'uns cinquanta anys. Té de ulls intel·ligents però hi ha en ell un aire autòntic que ha de
delectar amb to seductor i amable. Vestit geniu i pantalons de felt!
Enchant) Dona'm la mà.

^{GERMANA 3}
NOTA (S'agafen les mans) Diables encara? (S'agafen les mans)

HOME Dona'm la mà

PARE (A l'home) Com és que no us veig si sou davant meu

^{GERMANA 3}
NOTA (Al noi) No m'hauria casat amb tu

NOI (A la ^{Germana 3} ~~noia~~) Aquests ulls foscos t'hauria de tenir

^{GERMANA 3}
NOTA Apa, a veure si em banu el pas

HOME ^{No tenni} Tinc prou bones per fer-te oblidar

^{GERMANA 3}
NOTA Baixarem a poc a poc muntanyes avall.

NOIA Aquí els núvols són invisibles

HOME Regnes contra regnes

NOIA Com avança el repuscle. Els canals s'escotien. Els rius
es tornen aigua fosca

HOME (Mes pròxim) Però la teua mirada anuncia que em pertanyes
La teua llengua és un símbol

NOIA Tu ets el cap, jo soc la cua. Per què no poses un obelisc
a l'entrada?

HOME Pels boscos passo la nit.

NOIA Tu ets l'òdol del meu Sicó. Vull muntar a cavall.

HOME Trobaràs l'entrada regada

NOIA Vull mics arbres i mics nits. Aquí hi ha una olor repugnant
No hi ha finestres per obrir. La paret està coberta per una
bruja corbina

HOME No et preocupis per la misèria del Hoc. Tingués paciència
al llarg del teu cas.

NOIA Que sumantetada he trobat l'escala (Es deté i el mira) Però
he entrat sense vacil·lar.

HOME (Amb solcesa) Mira el rellotge i pensa de nou.

NOIA ^(Ella uelly fixa en els de l'home)
La meua joventut és insensible (Es sent un sospir)

^{L'home aparta els ulls d'ella i veu l'obedient}
Qui ha sospirat? (Pausa d'angunissos silencis) Un mort?

HOME (Pecurant. Se domina-se) Silenci. Es perceben el soroll del rellotge.

PARE (Al Noi) Anem, anem, ^{del} l'ortem de l'herba humida. Aquí la para
es absoluta, i les collites magnífiques
permanentes.

NOI (Mira fixament la Germa 3) Encunçaire medalles, en recordança d'aquest fet

PARE A la mit ballarem fantàstiques sardanes

NOI Anem a casa, pare

PARE Si, ens anirem a casa (Senten)

PAGES (Travenia de dubt. incert) Nadal sense llum cent vells ^{de} tamen una (sent)

HOME Van passant dies, la terra cara no s'alegra

GERMA 3
NOI Ja té entant un agrairment immens: per què hauna de sotar
rar-lo?

HOME Amb tu la vida té una força més, una bellesa més. Venia com
no et senties encaronada. A la casa on vivíem tu ho molt orde

GERMA 3 Potrà un gran ram de violetes en un gerro

HOME (Besant-la) I jo tinc les teves falsetes a les meves mans.

GERMA 3 Trancare j'amb les dents el fet amb que cusi

HOME (Després d'una pausa) Que no surt la terra mare?

GERMA 3 No ens podem imposar fins que vingui (Alta)

HOME Sento, sembla que algú plora.

GERMA 3 Venen les meves germanes

HOME Em presentaria ara?

GERMA 3 No, amagat darrera el tronc d'aquell arbre rovellat

HOME (Amagant-se) Tinc el mateix boss. (La Germa 3 es situa ^{cap} al fons)

GERMANA 1 (Ambant) No vinguis saltant amb la poneta.

GERMANA 2 Vull seguir la fletxa

GERMANA 1 Entem rapidament

GERMANA 2 La caça es alta baix

GERMANA 1 Ja saps com ens odien

GERMANA 2 Que el tulo caigui abans d'una estona. El sol es pora a so-
bre les muntanyes.

GERMA 3 (Avançant) Puc entrar a la rodona?

GERMANA 1 Arriba i roques envoltens els peus

GERMANA 2 ^{amb} Avancass amb antorxes

GERMANA 1 Per allí hi ha un camí amb baranes

GERMANA 3 La mare torna?

HOME (Sortint) ^{de sa casa} jo soc aquí, on és la vostra mare?

MARE (Entrant) La meua porta oberta dona al camp. Faltes avui
amb el pare!

GERMANES 1, 2 El pare?

GERMANA 3 Mare, el pare?

HOME És a casa el vostre marit? (La mare el mira amb aire interessat.
La Ger³ segueix el deales amb interès) És que m'he perdut.
Soc el més desgraciat dels homes.

MARE (Amb aire sol·lú) Hi ha foc encara a la Mar. La porta dona al camp.

GERMANES 1, 2 Avui amb el pare!

GERMANA 3 La fleixa del pare

PARE (Entrant) Ja ^{ja} soc aquí altra vegada

GERMANES 1, 2, 3 Pare, pare!

~~HOME~~

PARE (Abraçant-les) Ja he tornat.

GERMANA 3 Ja has tornat

MARE Sí, sigues ben ambat

PARE (Es bressa) Cuidaria una fada.

MARE Aquí herbes i flors neuces grasses

PARE Deu afirmacions afirmes més que una.

MARE Mentint tal com ^{un} haqum vistut

PARE (A l'Home) Qui sou?

HOME (Abaixant els ulls) Venc a robar el vostre heretatge. Sexar meta
la vostra casa.

PAGES (Tramuntant, de què - de) Pages (unex no vol qui fa res.

~~NOB~~ Pare, ell i jo em retinem

MARE És el fons de cal Cabirna

HOME Pensarem casar nos...

PARE (Després d'una pausa) Jo no due el canvi, la meua vida es ben senzilla;

HOME Se'm stava una felicitat 131 (fugir al camp i fugir de la ciutat)

GERMANA 3 Em poso ta mà al cor.

MARE Els ulls se m'entelen (S'excusa amb el gest)

PARE Per a vosaltres la terra es lluna. (que no restin) No gaudim mai parats enmig de la pell.

HOME (Content) Pas, Pas. (Agafa la mà de la Germa i se'n va

GERMANA 3 concent per la dicta
Vida!

MARE (S'apropa al marit i junts muren com s'atlenyen) Nosaltres ja arribarem en el segon de la ^{casament} tota

PARE Agafem els fills enmig del camí.

MARE Aixequem-los en l'aire de infants

PARE Desapareixem de l'atenció. (cantant-se'n junts ^{cap a} per l'equilibri)

MARE que no trobis cap pedra enmig del camí

PARE Si, tots els dies demanem pa.

MARE La nostra filla gran s'ha llençat als peus del prestatge 8 (Justicia)

PARE El seu porro te molt bon rang. Vourien vendre's me ^{molet} ^{es bo} (Surtin)

GERMANA 1 A mi no vull que ningú em toqui el braçat

GERMANA 2 Ara em fare les cabells en una sola trena

GERMANA 1 Mua quin vell mis bonic

GERMANA 2 fo ben casare a la fi de la meua vida

GERMANA 1 Be, els meus si que vull que em toqui el braçat

GERMANA 2 Margot acosta-me a les meves amigues.

GERMANA 1 Els seus tot ho saben

GERMANA 2 Vull una amell on hi hagi gravat el meu nom

GERMANA 1 Ahir varem laicrar-me amb uns estalencis

GERMANA 2 La lluna està a punt de llevar-se

GERMANA 1 Com allarguem els braços de arbes

GERMANA 2 ^{quid mit?} que em porans el dit a l'auell?

GERMANA 1 On es la mare?

GERMANA 2 No vull que cap desconegut em entlli el braçat

GERMANA 1 Me'n vaig a buscar la mare

PAGE (Presentant el llibre) Quia la lluna ho pariet ven la lluna, quida ^{ramat} ^{decanat} (Surt)

NOI (Entra) Per que es moxten tant sorpreses?

GERMANA 2

Vens tard de caçca

NOI

Ara una mica de música em plauria

GERMANA 2

El foraster té les cames més llargues

GERMANA 1

Si que etas perdut

GERMANA 3

El booc sembla buit

NOI

Prou befes. Us puc comprendre?

GERMANA 2

La moneda t'has fugida d'entremig de les mans.

GERMANA 1

Estava llegada amb un cordill, i quan has anat per collir-la han estirat el cordill

NOI

No pot ser.

GERMANA 3

ha muntanya té un tros de vidre posat al cim

NOI

No és.

GERMANA 2

T'has posat un cordill travessar a l'alçada del cap que t'ha fet caure el banet.

GERMANA 1

El mateix cordill que ^{aguantava} sostenia la moneda

NOI

I Duxaria el poble per fer cap a casa d'ell?

GERMANA 1

Si, has caigut del cavall

GERMANA 2

T'has llegat el peu en uns thum. pages

GERMANA 1

Hauràs d'agenollar-te davant del foraster

NOI (Amb odi)

Ell és un home ric

GERMANA 2

El paio i la mare, prou durs són els temps, han aprofitat l'oportunitat i han aprofitat l'home

NOI

A Supra que ha passat?

GERMANA 2

Res, l'olla que bull. L'eterna parentut de les parelles

GERMANA 1

Ves estàs trist i no comendes en una casa de noies si fos patita canna de les tentades...

NOI

GERMANA 2

Aquesta nit venarem fogueres i rodes de foc. T'esperarà a l'ombra. Sa del poble quan es formen les parelles.

GERMANA 1

Concerem arribar teies ences. ^{Pagueran que no em pugin veure solates com l'any passat.} ~~Venem també a...~~ ^{la primera} ~~...~~ ^(Sentir)

NOI

(Després d'una pausa) Si, estic be per depositar rams de flors i copes. Se vi a la plaza una Samunt l'altre. Ah, s'esterla el meu cap intatxonal de les mures.

PRIMER ACTE

PAGES (Travessant d'esquerra a dreta) Lluna nova, ves hi amb un corc.

(Surc)

NOI Quins deu ser el país que té mes hotels? Ai, Tristes! Res.

GERMANA 3 (Per la dreta) ^{Què} No hauria vist mai un colxe tan ric, tan suntuós,
Tan nou.

NOI Estàs perduda

GERMANA 3 S'apropa l'ullum. Sea que he de passar al poble

NOI El gos està prop tu admirant-te. Immòbil al teu davant es dona que
no gosca de moures

GERMANA 3 A l'altra banda de mar hi ha un país on poder fer fortuna

NOI Jo no estic cansat de viure a les muntanyes. Amunt, amunt!
L'aire es fa més pur!

GERMANA 3 Vindrà el dia que no sabràs ni parlar. Què tens a la mà?

NOI No és res, una gra de tenar i altres herbes del cany

GERMANA 3 Fortament. V'isheys

NOI Esperes alquid aquí

GERMANA 3 Ell em busca a mi i jo vull trobar-lo. Així, doncs, fug. Per què
no t'apartes?

NOI Jo soc un segador d'herbes salvatges

GERMANA 3 Aquí no m'és Noé

NOI Tu gues damunt de la pols.

GERMANA 3 El meu casament amb bell et prova el cany.

NOI Et's dona morta, comec bé el tirador

GERMANA 3 Li engegare una fletxa al bell cany del cor

NOI I jo apareixeré salt de les roques.

PAGES (Travessant de dreta a esquerra) Matí de boira, tarda de sol. (Surc)

GERMANA 3 No ell m'ajudaria en la tempestat

NOI Comença a tronar.

GERMANA 3 No parlare un moment de ulla del foraster. Ell també em
mpra fixament

NOI Ventada i trons

GERMANA 3 ^(Amunt) Oh diga'm, que seria de tu cantant a la muntanya?

8

NOI No m'interessa que em tractes així

GERMANA 3 Amb ell he d'anar-me'n. La rumor de la tronada augmenta

NOI Fas cara de malaltia.

GERMANA 3 Ell m'auxiliarà. Demà el xoper, moltura de cançons del cotxe
Vurarem al centre de la capital, Enmig d'edificis que són el testimoni del
nostres temps. En el carrer més divertit de la ciutat; en el carrer més
tumultuós.

NOI Aquesta nit emurdeixes faltes. Aquesta nit es celebra amb fogueres i
roses de foc. Estimant els pensats de la muntanya rodejats enceses. Conoci
pel poble amb una roca de pi entalxonada de tres enceses (si rodeja
l'espalla amb el braç. Ella s'allibera d'ell amb volúncia) Tu ets meua

GERMANA 3 No, no.

NOI Amb els ulls tancats miro a l'encreu

GERMANA 3 Un tros d'empisa en estovats tenenys

NOI Et l'abisme és un cercle més

GERMANA 3 Sento el sentit d'una vida que no és la meua vida. Dec fer-ho

NOI Dec fer-ho. Ell somnia els meus raonaments. Ell m'auria la caritat

NOI ~~El teu costat~~ ^{el teu costat} ~~veritable~~ ^{veritable} es transforma en una caritat.

GERMANA 3 Jo vau savant de mi impetiva

NOI No m'ho explico

GERMANA 3 Es inexplicable. Amb audàcia em llenço a l'impossible

NOI Jo soc la teua felicitat tranquila

GERMANA 3 La meua tristesa real

NOI Un abisme existeix entre allà on vas i el món d'on venes

GERMANA 3 D'on vens? Don s'apaga tota esperança

NOI Això va aprofit en llençar l'altre

GERMANA 3 Vull que la llumia em vegi i el sol també

NOI Amb els ulls tancats el amic d'interic miri.

GERMANA 3 I jo et dono la mà sense escollarte. (Pausa) Continua parlant.

NOI No, lluto amb mi mateix

GERMANA 3 Aia si que em veurà tot el poble (Surc)

NOI (Després d'una pausa) Que tantament t'estimo.

PAGES (Travessant d'esquerra a dreta) La lluna vella ves-te amb ^{19 pàgines}
estrella. (Surt)

NOI Sotaquep fins als fonaments. No veu que la lluna influeixi darrere
les algues. Jo no veu que l'aigua es cobri si es neteges de poues en la
lluna nova; però és que fan plantes noves que les canyes són més
sonores com més velles, si han estat tallades en lluna vella. En fi, espere
que la vida em faci optimista, tinc una cita amb jo mateix.

MARE (Entra) Quan la lluna ja ha passat, ven-te la lluna.

NOI Què em cal plantar, bones?

MARE Massa ^{revelles} ~~revelles~~, avui ja no es veuen coses semblants

NOI Mai no he tingut la sensació d'allò que he sentit.

MARE El foraster ombla el graner, i es inutil que comencis treballs
per obtenir cap pou. A fi que es casaran. Dimeu que, a la ciutat,
volen dormir i menjar al clar de lluna

NOI No dubto que la lluna té un cert poder. Si musador es el dia no
menys ho és la nit.

MARE I quan canviaran de casa procurant que sigui en lluna creixent
Ara son a fer un got de vi amb el meu ^{home} ~~marit~~. Au fua't entre
dues noies i agafa-les per la mà. Aquesta nit veuràs en Lansa, no?

NOI La meua reacció no és hipocritia. Els seus ulls veuen la meua font

MARE Au, que al vespre farins una bona pluja d'estelles i furos.

NOI Com més aigua hec més aigua tindrà

MARE Au que el cor de nou ja es farà jove

NOI Fins al vespre

MARE Pica fent el ferro ara que el tens ^{al} roig

NOI Que respiris de gust! (Surt)

MARE No se si he d'anar a la serra o a la valla. (Travessa el pagès
d'esquerra a dreta i surt)

VEU DEL PAGÈS (Després d'una pausa) Lluna tapada bona o mixada

MARE Ah, com passa el temps mentre parlem.

PARE (Per la dreta) Anava a fer Menya al bosc i se sobte he dit:
"Vens venir la teva dona"

MARE ^{Quasi} Les cases del nostre poble es diuen Samunt la terra ferma.

PARE Les teves faccions ja ^{maduren} ~~maduren~~ maduren
MARE Tu també ja comences a tancar silenciosament la finestra

PARE Apa, no t'hiis sal a la pols
MARE Torquis pedres procedeixen de nous florits.

PARE Has sonat ordi i regó a les Moques?
MARE Jo mai no dormo.

PARE Aquesta nit anglarem un altar de pedres. Darrunt hi posarem
Menya

MARE Portari a l'esquena un feix de Menya.
PARE Jo portari el foc i el ganivet

MARE A qui estem a punt de Segollar?

PARE No ~~se~~ volguem burlar ^{nos} la falta que hem comès. L'aigua no
s'emporta ni avall la nostra filla? L'hem deixada fora d'uns
rins enmig de canyes i bardisses

MARE Te la forma del gall la teva banquina

PARE Ni el formatge ni la Mangonissa no im ve avui de gust

MARE La rata s'ha acostat a la trampa

PARE L'olor es suau i convidava a menjar

MARE El foraster ha arribat per la ruta de la dreta.

PARE Quina una pedra grossa Samunt la nostra filla?

MARE ^{de dita manera per} La oleray solament ^{mei} bro u cau a la trampa

PARE S'estimen amb foc

MARE Esgranparen les pautes. Tinc por que el canone no hi repleti el rebote

PARE El foraster amb tres bastons i un fil podria enganyar-la

MARE A mi el mocador se m'evapora

PARE Sento xurles de pollets

MARE Caminem cap a la Moca

PARE No, que els he tancat en aquella cistella de fene de forma prismàtica

MULLER ja te rao aquell que surt. (Surt per l'esquena)

VEU DEL PAGES l'herba curta o llarga pel juny te d'estar segada. (Tranqua
el pagès se situa a esquena i surt)

VEU DE LA MULLER DONA Si es llaura pel juliol el gra es mor tot sol.
Verg bella s'alt, pènia d'un imperium vegetal. Tunc porcu el haurane mo en rapto, sedulo

PARE Vaug a portar el ramat a l'encar. Que el ramat no s'exhauri
mentra menja amb avidesa l'herba. Ve pluja. Cabalgant un
bou vaig a l'encar el ramat

PARE I (Entrant) Teniu una bona esquella.

PARE Ve pluja

PARE I Jo tinc el ramat junt amb el vostre

PARE L'estiu ja ha passat?

PARE I Trova fort a la part de muntanya

PARE La tempestat va creixent. A veure si aquesta mitja esmortuda
flames demostren com simbolitzen el culte al sol

PARE I Aee que el foraster ha presentat un estorg de joells a la vostra
filla...

PARE El present de prometatge ha estat un collar d'argent fi. Jo però
s'acabo el cap amb l'ustor. A ciutat al llac on pasturen hi poden
gubiries. Allí els porcos volen i els ocells es cativen a l'aigua.
Les flors es marceixen i s'apuren.

PARE Cert. D'aquest viatge no se'n retorna sempre. Enmig d'una rialla se
vent sus pot engolir una onada. (Pausa) Al meu fill de ocells li heu
ensenyat l'alfabet samunt dels turons, samunt de tota cosa en dormis-
cada.

PARE Si, teniu una bona esquella

PARE I No som tan rics però un bell ramat es el nostre. Fora dels
prats planyem a tot hom. (Pausa) El foraster us devasta la
pastura. Agafar el ganot i cantar. Això es el que els aniria mel-
lor.

PARE No em parleva d'això. Ella se consueva i l'estima i no m'ho donava
pas enterament

PARE 1 Jo no se que pensar. (Mira cap a la dreta) Per allà ve
algú (desesperadament)

PARE (Mirant) Veig que el teu fill ve

PARE 1 Si ell ve hi seixo el Noe

PARE Està emocionat com no l'havia vist mai, mai

NOI (Amb ^{precipitadament} per la dreta) Una ^{pare} barca; cap allà;

MARE (Ambant ^{deparant} per l'esquerra) Marxen al mar

NOI la tempestat esdevé més i més temible

MARE Si n'han anat ^{caent} gronxats avall

PARE (Amb gran amargor) No han esperat el respir

MARE Totes les cares ja tenen enmanada la palrada

PARE No han esperat el devallament de les rodes encues llencant
guspires de foc (El pare 1 li posa la mà a l'espatlla dret to consolant)

No han volgut agrair al sol els beneficis rebuts d'ell. No han
volgut captar-se les seves simplicitats (La mare plora. Ambien les Germanes
primera i segona)

GERMANA 1 (Mare. les noies comencen a vellar la foguera

GERMANA 2 (A/Noi) Podem entrar a la sania.

^{VEU DEL} PARE 1 (Amb pet interme) Les fogueres encara avui s'encenen

^{VEU} PARE (Commoçut però reprenent la seva emoció) Veig a montar-me
la cara a la font (La Mutter s'exposa als ulls i al mar)

Ell l'agafa de bracet i se'n van per la dreta seguits per tots els
altres personatges. (amb telo)

TELO

ACTE SEGON

Curtina blanca

Sala Manera ^{de} ~~vermellona~~. No hi ha cap obstina. ^{me} Taula i cadires ^{de fusta, i les cadires, fons d'acer, i el fons blau}

Al mig l'Home, dret sobre una cadira s'ona corda a un rellotge de paret. ^{Es els seus moviments, son precisos i el son amb pasche, resolt.} ~~Es alt i jume de quaranta anys. Te els ulls intel·ligents~~

~~pero hi ha en ell un aire afortunat, com per amagar algun ressentiment.~~

Porta un vestit negre impecable. A la dreta l'Home ^{esta de perfil.}

amunt prop de la taula inclinat sobre un llibre que llegix amb gran atencio. ^{En el seu ull hi ha foc però el seu cor de vent s'engorria} ^{la seva personalitat i el seu caràcter en profund celum de fusta a 2} ^{amb}

Te una expressio greu. ^{amb llibres} Es alt i aparenta ^{Hi ha d'aspecte viciosa, populat, oclit, i tigre.} trenta anys. També

vesteix vestit fosc que porta amb cert desordre. L'Home baixa de la cadira

i espolsa les mans i es passa lentament amunt i avall de l'esena.

Pausa de cinc minuts. Arriba l'home tercer per l'esquerra. Es alt i

grossos. ^{de fusta.} Ed rostre aflat, la mirada penchanta. Te cinquanta anys. Va

desobert, i ~~vesteix un abric negre impecable.~~ L'Home 1 continua llegint

absort.

HOME (Aparcant-se avidament a l'Home 3) ^{Com el vs. ?} ^{Este parisiens ?} Què?

HOME 3 (A jumes ^{exp. i paper} terme, treu un paquet de la butxaca el descobria

i mostra una carta de joc. L'auca a l'atjada dels ulls i mira

somnient l'Home que segueix els seus moviments amb gran interes)

^{Veu ?} Poder marcar-se d'aquesta manera les cartes. ^{Noves ?} (L'Home agafa una

altra carta del joc i ^{de perfil} l'esguarda a contraluz) Es una marca diferent

que indica la carta. Calla.

HOME (Tornant-li la carta) ^{Entene. Tot volc ho.} Jugarem contra la fortuna, ^{Quemis ?} així i somriu)

HOME 3 - En aquestes condicions, les cartes baixes, comiant amb més faci-

litat que les figures. (Duent-se una mà a la butxaca) Vols comprar.

de altres jocs de cartes?

HOMME } La noblesa on? Ara no dubto. Punxa les figures en un angle
amb una agulla suspuntada

H3 No, les marcaré jugant. D'aquestes en recorre les figures i els ases, fins
i tot portant edants.

H4 M'ahora se saber-ho. Frega't les puntes dels dits amb una pedra, entents?

H3 No cal, jo tinc molt tacte

H4 Si algú et descubrix alguna cosa diras: sense odiar, que és un secret
del cartó, veritat? Que la història en té la culpa

H3 Duxa'm's fer. M'ho m'era. Tinc una vista excel·lent per veure-me de cartes
falsificades. O millor: se par, uso els recursos de la prestidigitació amb
Silicia. Sempre m'ha semblat el joc com una trampa dispendiosa. (Es duxa
el joc de cartes) Em paro.

H4 Em substituiré les cartes, apilar-les amb força amb el polze de la mà esquerra

H3 Si.

H4 Així des cartes et converan amb més facilitat amb els cinc dits a través.

H3 Les conec totes. Jugant no dubto de tenir un cert aire de distinció, oi?

H4 Te contractat per tres mesos. (Pausa) Hivern. Cuperulo. No et belluguis
i pentina't el bigoti amb força coquetina. Bell matí. Com cambria
la teva persona amb una barba del mes, veritat?

H3 (Es mira les mans) Les meves mans (Amb vivacitat) Heu aquí el
límit d'avant del qual es dit l'atras, no sap?

H4 Pregunta'm'ho a mi. Deane així. Em tinc els ulls pleny.

H3 (Després d'una pausa) Acabo de llegir un cotxe amb les cortines tan-
cases. Tot està previst. Sota l'arbrust. (Es lreu de sentir l'abric un band
de moltes. El besplega i se'l posa) Bé (li allarga la mà) Els Hojs

Noi i'auxua i sent, el Doctor el requereix (Pausa) Quantes vegades te el meu
cos la Margana del meu cap?

GERMANA 2. Germana, no disposem més que de blanc i de negre

NOIA La llavor per gemmar necessita, aigua llum, aire, i he apartat
la mirada dels coses alegres (Es tapa el rostre amb les mans)

GERMANA 2 No has tingut mai un ocell viu a les mans? (Pausa)

Si hi pengues les potes amb força es cargola de so soler i sembla que
Salubi (Pausa. Amb to exhaustiu) Jo conuxia un home que amb la punta d'una
aquella roent pinxava els ulls dels canaris perquè trobava que ces can-
taven millor.

NOIA (Enhe sanglots) Calla! Quina honor!

GERMANA 2 (Històrica) Jo no somno, jo no puc dormir. Mica aquest munt de
NOIA Dixa'm ^{cabells cargolats, munt de munt, llum, aire, mal puntats} no em facis parlar

NOIA A tu t'agrada el Doctor?

GERMANA No se, no el coneec.

Viu a l'altre banda del riu

NOIA Jo no se qui soc
jo agafaria ^{el meu fill} un infant i m'assumia.

DOCTOR (Enfant) Va primera?

GERMANA Si (S'auxua i sent seguida pel Doctor ^{Poy} La Noia es cobreix el rostre
amb les mans i plora. Pausa de 3 minuts. ^{Call} Telo. ^{Pausa davant la qual} Es sent sanglotar la Noia)

VEU DEL DOCTOR Vol passar?

Cessen els sanglots, s'apaguen les bateries.

FI

Agrup el teu

Agrup la llum i conuecció

mai no es monaquens de uns an altres

H (Encaixen) I Sepries, caridava l'atenio de tot homs que et rodegi; que no regim que els estas mirant. Oblida l'amistat. Elles se t'apropiant; les gates. Miffon

H3 O la sort o la fi. Quan tornarem a veure'ns?

H8 Lluita sense pietat. T'esperare davant de la porta, esta nocturna. ^{Parla desumulant. Treu la expressio}
(L'Home 3 se'n va amb pas segur).

CRIADA ^{per la beta} (Anunciant) Hi ha el senyor Tamerlan. Mai no veu alegrement.

H8 Bah. No em treu del meu canvi. Costa d'imaginar-lo sense aquella actitud esguerpa. allargant la grapa. Quina alora jo me'n vaig. Feu-li un enterament barat (A l'Home 1) Explica-li alguna ocurrencia

(Ironia) Esdevingu la millor garantia contra la guerra, els savis. Me'n vaig. ^{Jo un pero li dig si em en can alio} Els seus habitants a les muntanyes (Fortint) ^{per l'ironia} Els socells matinals.

CRIADA S'ha engrixat el seu costre. A la veritat es bastant mes gallut. Això es cert. I, si no m'equivoce, sembla una mascara.

H1 Ell, si. Contesta-li. Oble. (La Criada ^{se'n torna} sent. Pausa.) ^{to m'elja (s'ulleres)}

S. TAMERLAN. (Abre i capell. Porta ulleres. Te tot l'aire d'un home de negociis) ^{Per la beta}

Per que habeu tancat la porta, eh?

H1 Maravillosament contents

S.T Vostre, jove, no te per honorable el compliment d'allo partat?

H1 No es dubte que la vida es un joc d'una esfera de colors

S.T Jo este aplicat a la meua moderna autoritat. Pannos grument.

Tot el que faig, ho faig per contrate.

H1 Doncs jo m'incanasso ^{l'esperant} ^{entallant} una vesada mes. Davrat i groc.

S.T Es ver que no puc odiar-los? No m'han pagat encara. Aquestes un gles cistes i robesos son l'indici de la meua predisposicio a la rabia

H1 Fa un dia caluro's des del naixement.

57. (Amb to Supratot) Ara la mit baixa per les muntanyes. A) I canvia la lluna cau de ple darrunt les nostres figures. Gran ombra. Menes crits terribles.

H1 Mis enllà, tots els gegants són assimilables.

57 Deixat de triomfs literaris. Les sabates velles es venen. Pel privilegi de participar a la vida, per la teua intel·ligència et porta a treballar a joia, no? Doncs bé, si no em pagues, poses en perill la meua existència, i el xarol de les meves sabates.

H1 No puc anar a cap altre lloc amb la mateixa lluna. Hores de la tarda, hores de la nit.

57. Que més? Primer, heu restit. la casa amb les meves pedres; segon, les caues són rares en aquestes llocs; i, tercer, explica això.

H1 Que estiris el meu cinturó en l'aire gris, ho tamentó.

57. Aviat, l'oreja escollida, les meves pedres vaires esser les meves artès. Veu profunda ^{Xarop de palats} que tinc. ^{I parlant d'això} Aquesta casa no ha salvat de l'aiguat. Obui-me la porta gran. ^(Què veu anegada) Veu els sostres.

H1 També. Jo soc la representació antepada d'una persona futura. Tinc un perenne al darrera. Deixa'm reposar al peu de Fiscalia que surteja a través de quilòmetres i quilòmetres de bosquia. On el castell darrunt la capital de les muntanyes, flota.

57. No veig cap idea. Em sembla que la teua ombra rebulja la realitat. ^{No, mol vegades no.}

H1 Estic immòbil en el penúltim grau. Passes tentes em porten amb regueta. El meu esperit, savant.

57 ^(Parant la mit) Encara no t'has mort. Les estatuets no em diuen res. I els diuen que reclamo?

H1 L'esperit és oc.

57. Pesat, ple, però al fons i esteri la ciutat.

Et altres jocs de cartes ^{amb les figures dels talls cabells}

HOME ^{Le molleso of No pas dubte.} Puntxa les figures en un angle, amb una agulla despunktada

HOME 3 No. Les manaco jugant. D'aquestes en recorre les figures i els asos, fins i tot portant quant

HOME ^{M'alegra, si requier-ho.} Trega't les puntes dels dets amb ^{ms} pedra, entents?

HOME 3 No cal, ^o tinc molt de tacte

HOME Si algú descubreix alguna cosa ^{nas} que és un defecte del cartó.

HOME 3 ^{Muro encara, a pas.} Deixa'm fer. Tinc una vista excel·lent per servir-me de cartes. ^{melat? que les puntes en la les cartes} falsificades. ^{O millor, si pas} i també uso els recursos de la prestidigitació. ^{Al capdamunt} Sempre m'ha semblat el joc com una trampa desposada. Em pare ^(to dir el joc de cartes)

HOME Em desubuir les cartes, apunta-les amb força, amb el polze de la ^{no és si.} mà esquerra. ^{Hi} Així les cartes et començan amb més facilitat amb els ^{que ho són aquests}

HOME 3 ^{De capes totes} jugant, no deixo de tenir un cert aire de solemnitat, oi? ^{Te cobredel per les meus. no seps? Només d'una cosa que com la amb la voluntat d'el car.}

HOME (Sembrat) ^{Huyem, ocupable.} No et bellugues i pentina't el bigoti amb força coque- ^{Bellugats.} tenia. Com canbia la teva prononcia amb una barba de més. ^{vendat? vendat?}

HOME 3 (Es mira les mans fixament) Les meves mans. (Amb reverència) Heu ^{no sap?} aquí el límit d'avant del qual es dit l'atrar. (L'Home li dona uns ^{HOM 1. Preguntam, ho amni, tant me de velle pler.}

scops a l'espalla i somnicent. Pansa) Acabo de llegir un colze amb les ^{Tome de ulls d'ell.} corones tancades. Tot està previst. (Es heu sentir l'abre uns banet ^{Sota l'artub.}

de moltes, el desplega i se'l para. Somnicent) Els Hoys mai no es mos. ^{Be' (les allages to mi)}

sequen uns als altres. ^o? (Allarga la mà) ^{un moment només.} ^{Després, esperat} ^{Les gales} ^{després de la gales.} ^{després de la gales.} HOME (Encarixen) ^{després de la gales.} Gaudira l'atenció de tot hom que el rodegi. ^{després de la gales.} No canjoni ^{després de la gales.} els meus consells. Adieu. ^{després de la gales.}

HOME 3 O la sort o la fi (Sort amb pas segur) ^{després de la gales.} Quan tornarem un altre ^{després de la gales.}

HOME Ulls sense pedat. T'espero davant de la porta, a la nocturna.

Vary dient; no on interrompeix. Ja et vary parlar
 lleugerament de tot el que te' relatiu amb les bones, les anets
 et bones i les tranquies dels altres. ^{Be's} No, afigurant el fil del que
 l'he dit al principi, tota, per ome. He des alguna cosa
 de les fulles per completar el que es convenient de saber
 les fulles sones, bones. Les fulles son generalment planes,
 de color verd. Ja se sap que on hi ha de moltes anetes, fets
 de moltes maneres. Son verdes, esclar, en els primers temps de
 la vegetacio de la planta; no vull donarfe qual heu d'elles. Tanbe
 es ^{molts} variada la maner d'esser ~~complets~~ ^{complets} ~~complets~~ ^{complets}
^{per tot avers.} Gran i gran es la varietat de la figues i la grandia
^{pot hom a port l'ou de la natura}
 (Mentant cada vegada una de les diverses fulles no te a les m.)
 Unes son llargues, i escales, com garrut o lantes totes, i unes
 amples, i rotundes, com plats, Ni he que semblen cor, i d'altres, llargues
 O un munt de dets etc

Semi l'heclat de parlat

Seguint aquest ordre de les bones seves que son
 les fulles, a l. red de la planta, a les herbes, i a tota
 insecte, de bones.

X. Et dit no heu dit el que d'altres? (Dr. M. L.)
 En d'altres que no heu dit? (Dr. M. L.)
 En d'altres que no heu dit? (Dr. M. L.)

H1 Moll de carbo. La muva parau florira. Del fons d'un bosc ⁵
 obscur ascendeix una bola. ^{Reclamant} Reclamant. Heus aquí un reclamant.
 5T. En va. Vine a reclamar els diners. ^{cap de l'arbre, cap de l'arbre. Cap de l'arbre. Cap de l'arbre.} No em remuneresi allunyant-me
 H1 ^{Estem} Estem hirotocats als oegants. On som?
 5T. ^{Estas} Estas bé. La hirotoca vine d'aquí ^{centa} dies. On vas? Si no troben
 les parets s'apunten ^{per cap de l'arbre} per cap de l'arbre. Qui és de què? Ni d'un
 les ^{parets} parets, seria inútil tot. ^{Si no troben} Si no troben
 als camins. Perquè soc jo. ^{Tots} Tots cauen a terra. ^{(Desolte comulla il seu}
^{rellotge de butxaca)} ^{reclamant} Al rellotge les minuters han avançat
 mitja hora. ^{Perdua de temps.} Perdua de temps. ^{passant.} passant.
 H1 Fallin ^{les} les setmanes. Tu saps què és per nosaltres que se'ns mengin
 la casa? Reflexions ara.
 5T. He d'anar amunt. ^{Non} Non i mitja. ^{La} La mit augmenta. He d'anar-
 me'n. ^(Tant de pena) (Tant de pena).
 H1 Li pensa d'una cinta una bossa verba. ^{Reclamo} Reclamo monedes, les mines
 no són alegres. Hei dels cossos. On és el veritable Hegam de llibertat. No se
 quines frases esmentar que no revelin un home d'estat madura. ^{tautem}
 Avall. avall. Ningú. Com realitzar l'equilibri mental d'aquest ou cos-
 mic. Per què? Perquè la muva naturalista reclama - com ho diré? -
 la llibertat, per reclamar-se a si mateixa, però per altra banda he de
 perfeccionar sense treva les meves escales i línies, les prematures prestis
 rota el meu campàs. ^{Ebullició.} Ebullició. Demà els homes hauran d'equilibrar les
 meves escales i línies. Líquides ja per l'acció del foc. (Pausa) No, no
 hauran de sorgir els sentiments en el meu cor, i els conce ^{tot} tot, parau
 la. ^{L'un} L'un d'ent de la naturalista; l'altre el del sucre. Qui pot suportar,
 a la veritat, aquesta lluita, és un bon conductor entic npl. ^{Aquí} Aquí no hi ha
 muralló. ^{No} No ^{he} he vist el reflexe del meu propi rostic ben el comest
 de l'aigua, i em sembla una lluita de conservar viva una falsa expressió

de l'origen de la meua intel·ligència. si pogues dir-ho. Explicar això?
Cap rastic. Astelles. La meua indiferència és una sena endulant. Soc
obligat a no deixar pedra per remoure. Ah, quan s'evaniran dels meus
ulls aquest riu de despretacions, insures secretes i estafes. Et diré, per
què? No: aquest llibre. L'home suspès de tot, impuriant sobre l'animalit-
zació zoològica. Alguna cosa així com el fluid buscant tornant millors
muntanyes de tanany mitja. La meua estella última modificant l'essència
intima. Podrí veure-ho? A quina hora? Vene si ho puc veure.

^{puòl deliquent}
CRIADA (Enfant) El gat rondina. Se m'ha acostat. Ha estirat les potes i
tot el cos, i es refregava entre les meves cames. Mian! ^{Avant l'opallit} Després, per l'efecte
de les meves cançons s'ha endormiscat. El gat s'ha despertat i m'ha estirat els
meus peus ^(Fent un petit salt) Ha contestat amb un miol. Allà s'ha quedat.

HI (Obstinadament) Hi ha mans que han d'unir-se i s'altres que han de
restar separades. Suavis cordes de seda i fang en els vells ulls. El nostre con-
veni ha estat una desarmenya mortal. Un cos a l'aigua. Sempre desunits
Pensament i llenguatge. Què succeeix? S'aturdeix el mateix (Assensats d'libre)
Per ell l'incubació no és massa bona. ^{Com si res no fos més bo.} No mira samunt les pàgines.
Menjar primer. Ja no s'alaba el peu de la meua torre rodona. Una targeta,
un cop de timbre i heus aquí la meua epus còsmica Samnada al Jacàs.
Parat i entregat. "Et matare l'alfil", "Fhe te mort", "Jac al rei". Aquestes són
les rives llans. Totj canem a terra. La Terra. Ah per què no es representé
aquesta peça sobre tantes nues? Per què no ja de tela de fony el fony
de maó i les cordes que es cobren amb les decoracions? (Tona d'timbre)

^{siempre delo}
CRIADA (Travessant) El gat dorm en un icó, al costat dels sillons. La
bola del gat camina redreçant-se. Ara està endormiscat. No es sent roncar?
(Quit)

H.1 No tinc ni temps de banyar-me. Cap retiat mai no pensa
de les parets. Hauria d'anar calcant d'una altra manera. Sembla
que hagi romput amb el color blau.

NOIA (Va amb abric fosc i vestit de nit. Enllant) ^{pu, d'uti} H.1 ha hagut pluja molts
dies damunt la Terra. Les aigües han pujat molt damunt la Terra
Quasi han cobert les muntanyes més altes. Aquest matí, quants litres.
No guardo resor a ningú. Avui he obert la finestra i he vist ^{Aprí 100 jo.} l'aigua al sol.

^{Aprí 100 jo. J. jo, mod. V. altre temps. E. jo, jo.}
H.1 Tens la cara malallosa sobre la figura. El germa del meu pare viu a
la muntanya. ^{J. jo, mod. E. jo, jo} I jo és el llibre el que tinc de canviar. ^{Tancat i d'uti (mad) in el mirall (de l'ull)}

NOIA La ciutat tancar les portes amb asfalt, buiscament. ^{Tancat i d'uti (mad) in el mirall (de l'ull)}
H.1 (Pet. H.1) No hi ha túnics i estaries a la lluna. ^{Tancat i d'uti (mad) in el mirall (de l'ull)}

NOIA Muro d'rellotge. (Pausa) Quins murs d'aigua, quanta de gent viva
s'han empassat les aigües, quants vivents, quanta cam davant de
tratis, ^{quant d'aire i llum. no hem tingut mai.}

H.1 Les plaques també s'oblegaven els faraons davant les estàtues.

NOIA I qui ha estès la mà sobre la mar, que avui he canviat damunt
la mar a peu sec?

H.1 Qui passa? Ja el mar tornaria al seu llibre, i si has entrat en el
mar no t'incapararàs. (Somriu) Honble, no? Entendiment que si.

N. Tens una estranya manera de riure

H. Parada? A mi el riu se'm va emportar. Tensaió de nit. Si. De
qualvol manera. Estic embutit en la fabricació de maons, en el
canvi de materials per a la construcció d'una nova piràmide. Tot
el dia assegut. L'altre em pensa.

N. Si hi ha moltes persones. És la cosa més natural (Pausa) No hi ha roses.
Tens parents? Algun? I tot això.

HI ^{embatucament} Em hobo aquí per motius de família. Al costat del camí.
NOIA ^{suble embatucament per q' h' h' h'} La calúmnia aliada, contra el teu fill o la teua filla causava
un gran disgust als seus pares. ~~suble embatucament~~ - aml.

HI I certa nau pomposa solia les argües de Venus.

NOIA ^{Comment} No soc casada i em parles del casament que he contractat?

HI Tot solter i em parles de la muller i els fills? ^{ad respicitur} (Comment)

NOIA Conen els bens; però jo nec en les teves theories, amb games.

HI ^{no vull exhibir-me al p'ncipal} He de fer guarar el meu vestit. Abismat on els estudis. No veus? He de
fer-bone posar mitges soles.

NOIA ^{Somriu també} (Després d'una pausa) I es cert que s'ha fet or, no?

HI Jo busco de produir els primers elements. Seleccionar-ho tot, no sap?

Al cap i a la fi l'or no es més que la modificació d'un cos únic.

NOIA Es un cercle tancat o una espiral de vida?

HI Es trist, la ciència, paraula, només sap distingir una banda de la
questió.

NOIA La pedra filosofal es de color de rope, o malva?

HI Per mitjà del foc obtins els pedres.

NOIA Es possible, doncs, de fer or?

HI Or del tamany d'una llavor de rave. Devia la vista de mi

NOIA Temia d'haver-me deixat enganyar, Calacumbes? ^{Ja m'enganyades} Momes. ^{per q' h' h' h'}

HI ^{no m'enganyades així} Jo m'atreix varcig anar a comprar el mirre a diferents mercaders.

NOIA El varcs trobar pur? No era molt bo?

HI L'obra va restar acabada en pocs dies, i no ha resultat molt cara
tuada a sobre la paret. Fou pas a pas.

NOI Que lluny estava jo de pensar-ho. Dotze i som tretze. (Pausa) Ara
remontem-nos més enllà, que? Tiquix. I llavors? I després?
Després que? Qui va pensar?

H1 Mura a l'entorn. Després m'he tret la barba, i amb aquesta transformació visc ajudant a creure o no creure. No molt agradable. M'he resignat a passar les passions més terribles aquí també.

NOIA jo soc la resurrecció. Aquesta nit hi ha ball.

HOM1 Tan Margó que ha estat la nit passada els miols dels gats. Les verdes pupil·les. Mura encara, miolava.

CRIADA (Travessant) Obre els ulls ara. Qui? La gata es va despertar i miolava entric els meus pens. ^{Tris vigada ja.} Val estirar les potes i tot d'ess; la cua li va quedar tota bella. Duxem-lo esperat. Ara està embomuscant. El plat l'ha suxat tot nit. Te sent renicar. Està unit que no he de matar-lo. (Tant, la Noia, la segueix amb la vista uns moments)

H1 I tu, on vas rodona davant la Mura amb aquestes robes seques?

NOIA ^{Comença a riure} Sembla tanada? (Pausa) Ajuda'm a creure.

H1 Qui hi ha per no creure? I no demano peces de plata. Sempre el meu pare es va empenyar en desheretar-me. (Se senten ^{en riu} explosions) Qui és? M'asteguen, obren ocells? Desplomem i obren ocells?

NOIA A fora suparem castells de foc. És cert. Muros en fila. La Mura, no il·lumina l'amor. ^{No se. Conyegua el paper del foc.} La remor de les festes ~~amb~~ amb aquests ^{amb aquests} amb aquests. ^{El foc de paper del pare} Tres. ^{Imponent.} Espicem les bonafures que agafen, vols?

H1 Camina estirant-me pels meus propis cabells. Per això temo la compassió. ^{Se te pens.} Concixes aquesta paraula? ^{Esintims.} Passat i present. Vaig descobrint uns quads més amunt i en canvi jo vaig donant passes més avall.

NOIA Ah home, orgullosos home! (Noves explosions)

H1 Qui equilibra les rigrons amb aquest vent? ^{Fred i vent} Si intencionessen si qui es tracta. (Pausa. Escollit) ^{Hi ha implexum d'uns amics} Arriba una música ^{Soc aquí. Hi ha amic Semà?} ~~de~~ ^{A l'ora de supar} ~~de~~ ^{Vell muntro popular} castells de foc. És cert.

NOIA Es desubreixen el cap. És coment de la vida. ^{El paper d'ara} ~~Es desubreixen el cap. És coment de la vida.~~ ^{Comparaçions esperances lants. És tracte de l.} ~~Es desubreixen el cap. És coment de la vida.~~ ^{Comparaçions esperances lants. És tracte de l.} La tira autèntica substitució pels míos (Pausa)

Sellons. Ara esta endormiscat. No s'ent acuar? (Sent)

HOME No ting un temps de banyar-me. Cep rebent me no puxo de la paret. Haure
muntat al març, o millor com a complement en allègo sense
d'anas catèl. Sinc alle maner. Per mai ofuscar-me i d'emp. Si
Sels marcos, que es convertiren en la meua expressio. Ah si t'ho
mal l'entend ^{ment} per aranya (Ha un cap i de gairem sobard (libre) Semble per altres roquet em d'cols blanc.

NOIA (Va amb abric i vestit de nit. Entrant) Hi ha hagut pluja molts
Dies sobre la terra. Les aigües han pujat molt sobre la terra
quasi han cobert les muntanyes. Però Avui he obert la finestra i he
vist lluir el sol. ^{me alle} ^{Agust malteses quants l'ha} ^{No quando venoy a miye.}

HOME ^{Totes les cars metallens sobre la figura.} El germa del meu pare viu a la muntanya. I per allò de que t'ho
s'ha canviat

NOIA La ciutat tanca les portes amb asfalt brucament

HOME ^{Tanto (Pel llibre) No ti t'aimy i t'iteris a l'home} ^{Aquella zona...} ~~Es un pasatge les roques estan tancades.~~ Va loco i he.

NOIA ^{quins munt d'ayen.} ^{we} Quanta se gent s'han tragat les aigües, quants vents,
quanta carn davant de tete. Pamb d'axe i lluch

HOME Les plagues també s'obligaven als Faraons davant les ciutats

NOIA Qui ha extès la mar sobre la mar que he caminat sobre el
mar a peu sec?

HOME ^{que p'ans?} Ja de mar tornara al seu lloc i si has entrat en el mar no t'isca
parar (riu)

NOIA Tens ^{parado.} una estranya manera de riure

HOME ^{Parad?} A mi el meu se'm va emportar. Si, si... Este embutit en la
^{Di. qu'obrot manes.} fabricació de maony, en l'acano de materials per a la construcció de
piràmide. Tot el dia aneyat.

NOIA Si t'he molesttat, perdona. Es la cosa mes natural. No hi ha una. Fent
parar?

HOME (Amable) Ja sabe per soc, jaig vestit a l'empres. Un sospit.

NOIA (S'hi alayca) Tanco Negocierament a la teua porta

HOME ^{Mai mole p'inguds, jo de} ^{2o} Entra i examina la meua casa

NOIA (S'hi alayca) M'agenolho per examinar te nos casa No hi ha portes ^{Tan parat}

HI No m'agrada. (Tomàs) El camí que em va portar a la Tuna
passava pels gats. paraula que sí.

NOIA Peto en el rami. Estem en el període anterior a una gran
calatxose si et deixes ultrabrar pels míos. ^{I ho veu} Això et deliquis?

(No veu pas l'extralargues)
No sento com erdata el meu cervell?

HI De debò? Doncs is jove i he de caminar rota aquest pes.
Bem a mà la tassa i l'aliment.

NOIA ✓ la copa d'or. Quan veigues vell veras el retrat viu del teu
avi.

HOMEI (Toguen lures) ^{Mas no oblide que}
juntar ve. Aquesta hora m'agrada d'abandonar-me als meus somnis
calladament. ^(No. Nois son de una estada) Sense por de contradicció, contestar alguna cosa.

NOIA (Jove) Al sent la llum aigua sobre les patineres.

HI El meu cap balla. ^{El meu cap llavors.} El gat no es pensava de miolar. Caminava sobre
la meua taula.

NOIA Val més que el tanquis a l'amari.

HI Es plena de monedes falses aquesta vall dels diamants.

NOIA Hi ha butxaques seques.

HI El ceptic es un paraigua en aquest cau de rates. ^{que omre ningú} No hi ha cap finestra al
número 7. ^{Novo} Acaba meu idoll que es ven de la figura d'un roberia, es
troben les races més infatrabes. ^{últim sense treballis que progressen a intenció} Quina pena bruto gran baix de la
bicicleta al estat d'un cavall! ^{que no hi ha cap} Que resten multes les ventes!

NOIA No asenyalis totes les estrelles i els cometes, Si aquesta taula va a la
Suïra, milers de joves vus es fondran en l'idol. ^{Holoferrone.} A tu la meua mà.
Les cases floten. Que pàlids estàs.

HI Estic espantós! De dia. ^{No.} Acabare caminant de oratic grapes. ^{Ningú no es}
Això que em sembla contemplar les coses més hospitalis des d'una gran
alcària, tabroni fagec.

NOIA ^(Naxicos) Necuntó aie. Es realment cert. Tu continues en el teu recint?

HOME ^{50 metres} Trobavens l'entrada regada.
 NOTA Sabem, vage lluy. ^{Final de l'últim acte.}
 Vull mes arbres i mes nit. Aquí hi ha una olor repugnant
 No hi ha ni fenestres per obrir. Les parets estan cobertes per una
 bruta cortina per ranar.

HOME No et preocupis per la misèria del Hoc. Tingues pauència al
 Hoc del teu cos

NOIA Que desmantelada he lobat l'escala (Es. Sete. Elmia) Però he en-
 trat sense veure'lar. Està bé.

HOME (Amb dolcesa) Mira el rellotge i pensa de nou.

NOIA (Els ulls fixos en els d'ell) La meua joventut és irreversible
 (Es sent un sospir (L'Home aparta els ulls d'ella i resta torbat) Espantada)
 Oh! Qui ha desaparut. (Pausa) Un mort? Després què?

HOME (Pronunciant sommar-se) ^{Suspense amb el nos.} Silenci. Es percheix el scroll del rellotge.

NOIA (Reingressa l'habitació amb la vista. Amb inquietud gradual) Veus
 sol? (Pausa) Perquè encara no ho sé. ^{he sentit} Perquè ~~he sentit~~ agut paper.

HOME (Evasiu) ^(Amb la tranquil·litat) Tens vint anys. No et permeses i t'arregles el cabell?

NOIA Trobo estrany d'haver vingut tan tard, sense pensar en son
 els teus pares o els germans, o perquè no crides ningú. ^{Puix dic havent} ^{degit aquest paper.}

HOME (Als proxims) Tu no tens estat; ets immemorial. Has viscut
 tots els segles. (Ella el mira amb ulls penitents) Tu has estat ~~tan~~
^{Zinka} ~~mai~~ Balkast, Cleopatra, Fatome, Lu Bary. (Intenta de tocar-la violentament)

NOIA (Disfugint-lo) ^{llavors del rellotge} No ara no. De les boques massa rojes en senten
 gemecs. Resumem les ambicions.

HOME (De sobte ^{conjugant} ~~discrebant~~ les seves intencions) Tens diners al Banc? Així
 sembl. ^{Què avorir?} Li lura els braços al coll. Ella s'aparta amb violència. Arriba per la
 dicta L'Home i. Porta una pida al cap. La càrrega bruta de sang
 camina en un estat pròxim a desmarcar-se i cau Septimat al mig de l'escena.

H1 Vau vestit amb robes humanes. Hi ha cent mil veges a l'èter.
H Parles amb la mitja veu pròpia dels enambrats. Abaixa els pneumàtics

H1 No s'avis cap de les estores.
Jo no tinc estores
Jo no tinc pneumàtics, veus?

H1 Be. Prou. Prou i una flor roja a la boca.
H1 Toma ^{Emmuntat} ~~emunt~~. On vas? Les línies contradiccions són palpables. Te'n compte amb elles. Jo quines. L'ho adormit. Anuda a mossegat me.
H1 Gràcies. Ja sé que jo no estic en el secret de res. Soc astòleg d'allò real.
La generació que m'heredi... sap.

H1 Doncs no sentis olor d'incendi? Mua-ho bastant.
H Ja torna a ser aquí. No. Què hi ha de mau?

H1 Quina estrellatís aquesta...
H1 ^(Munt missis) Aixaquim 'ta copa entre nosaltres. Porta vent. Deu ésser el ^{best} fill de reis.
H1 He comprant (Assimulant vers la dreta) per l'isqueria, al fons. El telèfon es a sentit. Misterios. ^{Tant com no s'ent res.} ~~expulsió.~~

H1 I qui vindrà després d'aquest curt silenci? ^{Predius d'ora hi de passat? Pense ^{H1} de pèrta del ventol.}
H Això busques ara? Remuntant-lo a l'edifici? Tapanjant l'engre.

H1 No tindras evesa. Descendiras al fons d'un abisme. Nocturn bebalt
Banderes de perill ^{D'aquí a uns min 1100. Un feigt. camias a l'altra banda.} i mitil tornar.

H1 ^{Qui pot prest?} ^{625.} Ja n'ha importat Henry de mi' els pneumis. Si o no?
H1 Tu sempre probes fortuna en bombes enormes, oi?

H1 ^{Naix així el que sembla per un moment més fort que els altres.} Jo no robo res a la rassa. Amb seguretat. Silenci. Bella aigua a fresca. ^{Quin perfum uses?}

NOIA (Enbrant) ^{per la dreta} Entro per veure't. Cap rasti. Me aturo a la cantonada.
Guspius de foc ansiós "El bebalt aquí?" em deia. (Pausa) Mengem
Pedro en debendes? Els arbres encara floren. Recorda. Les tena encara ^{Gran pluja i aigua.}

HOME (Entra embuac i es passeja amunt i avall tintejanent) 10

A l'església p. es conserva una creu de fusta de tamany natural
Vull traslladar-me d'una església a una altra església...

Vull veure
acompanyar les estàtues de la façana, que han estat transportades
al costat del campanar. Els projectes de la catedral són vells i

calts. Vull... vull ^{acompanyar} les estàtues a la façana de la
catedral. On t'hi són amagats el papa! Com estan les

col·leccions de Borsa? Ah però el 'Seyous' sant ^{Perdo l'a d'una.} a millorar els penes
als pobres. Ha, ha, ha, quins un embell. ple de falselles negres, vestes

morades! ^{Soc pauc?} Els arbres desmarcats cauen al riu. Vull traslladar el medall
com un bloc de marbre. El poble s'elera amb burxes...

Hi ha
autos de fe in els basins de la plava major. Després de sortir dels
toros el poble va a veure remiar les burxes. Que l'estatua de la

Justícia porti una túnica grega. A la porta ^{Sempre aïllada} una porta es comunica
amb el claustre principal amb dues espaioses portes. La capella

haurà d'estar sostinguda per dos àngels enmig de l'altar. Engalane
laquesta habitació per servir de capella. A l'entrada grans

columnes de marbre. Al centre una escena de la Resurrecció.
Un d'agenollaria aquí, l'altra cana postumat pilla. Les onades

del mar toparan amb l'arquitectura. El sol bulla per tota
Al Mar del canis hi ha una filera d'arbres. Un foto especial.

mostra les cases (Es frega la cara amb les mans) al costat de l'or.
Un foto especial. Hi ha un gran quantitat d'agulla

HOME! De manera que tornes a veure a mi.

esta humida per la pluja. Damunt la terra humida imprimixo la
 marca dels meus peus. Deixo caure una Maguina (Des de que l'ha
 vista entrar l'Home procura somnar-se i parlar amb aplom i to obvietiu)
 Despues de la pluja tot sembla refermar-se. ^{Pero} Usana jello de Meons, ossos, iivols
 en la confusio. Del meu calcat. ^{Pero} Alla baix es jello de cristalle. Es pat. lida la
 Num de la llumia. Penso si a peu sec hem entrat. al mig del mar, o de
 s'han anecat les argies damunt la terra. (Pausa) Habitant al meu poble
 (A l'Home que somnia) recordes? vares observar que quan plovia a les valls
 es cobria de neu el cim de les muntanyes (Pausa) Em apropiavim al foc.
 Vares mosugar-me el Navi. Testimoni; el teu banc.
 H ^{recorria constantment i completament} Vars ems rebuljat d'un carro.
 NOIA El cami que arribava a casa nova passava per casa teva, i el
 que arribava a casa nova, per casa teva.
 H Jo vares llevar un candoble
 HI Nota alada
 NOIA Jo vares tomar als focs ~~de casa teva~~
 HI ~~Penses en el foc~~ Mor i renix sense repos el foc de la vida. Tot ja ha utat. Si
 hi ha un cel. (Pausa. Silenci absolut) Em aquest moment la terra
 del globus flota, roda animada per les ones infinites de l'eter.
 NOIA (La mirada fixa al buit) Un foc misteriós, Divi, viu
 H ^{de la vida} El foc que tot ho colora.
 HI
 NOIA Aquí els mirvols són invisibles
 HI No importa res.
 NOIA Si a mi no.
 H ^{exclamo} (Buscament, tuncant l'encis que el diable havia anat creant entorn d'ells)
 Que? ^{Ona es a mi no, l'encis i el foc} Respones contra respones: Aquí es l'ullum sia? On tinc el bastó?
 NOIA Capo avança el neipisete (De ven) ^{l'ullum sia i el foc} ^{una de parts i plenas i unes}

L'Home uota extatic la Noia fa un xiute i es tira enrera tapant-se
el rostre amb les mans.

^{L-5'}
HOME (~~Impassible~~) La sang uenula rauda. Qui? Què, qui?

HOME ^{que? Ah, qui?} (~~Mount-se~~) S'acaba la cançó. He uuit d'heu nom on d'hee
^{Ung la poble del coroll. No m'han regaly. (mor) no m'han vent.}

NOIA Ah! (L'Home s' mor. Ella es gira d'esquena.)

HOME (~~Lentament~~) Era un home fort (Pausa) Els passadissos
llargs i tortuosos, ell els volia passar corrent, però devia uenar-se
^{Aguir a l'ondomalle. Un poble ofert. arduu. Ume. Ume i uende. Ue poble uende}
amb alguns ~~essos~~, ~~atropava~~ ~~amb~~ (Pausa) Ara ja no experimenta
^{Ume uen curat in d'lenador. Entento ara?}
res. Es com una nota que ja ha sonat. Aquel que uen es un altre, no obstant
^{Apostroffing. Homos!}

NOIA (~~Estalant~~) Vaug a buscar el mar! La floració miracullosa
del mar. Més sempre més. Ting ud. Florar arib el mar

HOME ^{qu' un uide de l'home?} Jo ~~em~~ ~~re~~ ~~arguie~~ ~~de~~ ~~la~~ ~~Noia~~ ~~feus~~ ~~corrents~~
^{Ell sucaba. Ell uide les muntanyes. que repetitio de uen}
~~per~~ ~~la~~ ~~dieta~~. Pausa. Mira un succio on ha sortit i s'iu lentament)
^{per son un altre. Simbe d'ella. Aquel que uen per altre un uide in la}

Et recordari a les mits. (Pausa, Pensant) Ara, que sera de tu?
^{Eng. Ue t' muerans. En temps. Ue caplay. Rajo le uen boss. Blaque le uen manes. Enlayre en la mar}

Mai més no tornari a uenre't. Mai més. (Pausa. Mira uns moments
el cadaver i s'atama a l'Home 1) Resto sol i no uull parlar
amb el seruer secundari. (Responent a una mirada interrogatoria de
l'Home 1) No em miris amb aquests ulls. Perfecciona, perfecciona els
^{Ue t' muerans. En temps. Ue caplay. Rajo le uen boss. Blaque le uen manes. Enlayre en la mar}

teus mitians. M'interessera fortament. ~~Jo uide el teu Hoc uel mar~~
^{Ue t' muerans. En temps. Ue caplay. Rajo le uen boss. Blaque le uen manes. Enlayre en la mar}
Ahir els nostres cotxes per pas topers (Li mira les mans) Juntes honibles
uenades de sope. (S'ignora. Despres d'una pausa) Sont a l'any nou.
(Pausa.) Que ella?

HOME 1 (El mira amb uel) Que malament sonen les teus ordes, ~~que~~

HOME No obtis que ~~en~~ el present estat. Se uen, aquesta es la
^{Ue t' muerans. En temps. Ue caplay. Rajo le uen boss. Blaque le uen manes. Enlayre en la mar}
meua idmbra. Jo t'auxero l'annunt del mar uent

HOME 1 (Amb uel) ^{Recullit el guant.} Que projectes?

qui des haver llegit aquest paper
 HOME (Mis proxum) Aventura una miraba. Així. Tu no tens estat. Ets
 immemorial. Dona. Tu has viscut tots els regles. (Ella s'immira amb
 ulls penjants) Tu has estat Eva, Helena, Zúria, Balkis, Cleopatra
 (Intenta de tocar-la)

NOIA (Defugent-lo) No ara no. Resumex les ambicions. De les boques
 mana rocs en surten gemmes.

HOME (Discutint les seves intencions) Tens denús al banc. Així sembla
 On? A veure... Què? Eh, què? (Li ha lliat els braços al coll. Ella
 sapanta amb violència. Aniba l'Home 3. Porta una funda al cap,
 la camisa bruta de sang, Camina en un estat pròxim a desmaiarse.)
 Can diplomat, al mig de l'escena, l'Home resta estalí. La Noia fa un
 xisde i es tira enrera, tapant-se el rostre amb les mans.)

4 La sang encula rauba
 H3 (Li ~~llegir~~ ^{llegir}) Paraba la canço. He escrit el teu nom en el choc. Lluny les potes del
 cavall. M'han caminat. Sancerre. (Mountise) No... no m'han vist.

NOIA Ah! (L'Home 3 mor. Ella es gira i s'enfereix.)
 X i'Home s'ajaca i surt rabi, recollint un vent impetuós)

HOME (Després d'una pausa) Era un home versat. Un apilant silencios.
 les seves sabates són al final. Empenya be les portes guatones de cristall.
 (Pausa) Els passadissos obscurs, llargs i tortuosos ell els volia passar corrent,
 però devia tocar-se amb algun altre habitant del globus! Acompanya les
 paraules amb mimica) Un portis obert. Una espelma. I vent! la finestra bui
 Sa. (Pausa) No devia posar la cadira contra la porta interna. Ara ja no ex-
 perimenta res. Es com una nota que ja ha sonat.

NOIA (Exclatant.) Vaug a buscar el mar. Oh mar! la floració miraculosa del
 mar. L'aire es allà. He sentit Hadès a la cuina.

(
S. W. ...
D. ...
D. ...)

Fant in ...
... ..)

Poster Juan. ^{de} ~~de~~ nos en la Oblea :
Fony d'oue ~~l'oue~~ à la page

H1 Bah! (Agafa el cadaver per les espatlles) Tal volta he diria ^{em} així

H1 Esta bé, pero exigui explicacions (Agafa el cadaver pels peus)
No pot durar.

L'Home fa una forta riallana mentre transporta el cadaver. ^{cap. l'home} Caus
el teló

VEU DE L'HOME I Mura ^{bullit d'ous} aquest monticle de cabell. Mura la seva Menyeta.
les seves dents. Cambra el peu de la sang

VEU DE L'HOME No t'us perquè s'ha ofegat. Fortem pel portic obert.

VEU DE L'HOME I Que l'altuna impari les veanes!

VEU DE L'HOME Teuex teuex, con perfums al meu esent. Que
les argies avancin tina endintre. La nit es fosa si si jo
l'apago el Meny no et valdra de pensar-te, ni en sabias.
Frotant el front. Vistex aquest mantell que et dono. Va
mura caralis l'autoutsada. Grans trens rehumyiu! Que augmenti
laumor de la tronada (Fa una gran riallana) Gaps a les nits!

VEU DE L'HOME I Ah, aquesta rialla travessa!

I'apaguen les bateries

FI DEL SEGON ACTE

Les veus sequerem. Recordar la teua enorme responsabilitat. Pujar els grans
Pansar sota els arcs. Modals nous, com el pa. Aliment i hostalge. Qui he ha
No pels de fugir-me

Se mal en això. (Pausa) Demà, el teu semblant i el teu gest tornaran a més
els matins, Però ara he d'eliminar la teua paraula d'arides com a element
de la seva sustinencia (Ha assassinat el cadàver: ara l'expasa per les espalles)
Vols? Amb ell cap avall. Millor acabar aquesta línia d'una vegada

HI Tafates amb monedes: No he estat interrogat.

H Cap a la meta. ^{Després de tot} i ara ^{anant} rodavant, només hi havia dues
menes de gent, que tindran una sola ^{els} paraula: els que em sequerem
i els que se m'oposen. Entents, ara?

HI Que malament sonen les teves ordres, constructor de morts.

H Escolla, escolla, fua la teua casa dintre la meua. No juguis amb
els nervis. ^{Paraules d'honor} A l'arida me. ^{Paraules d'honor} Pes mis. Traum. la de savant (montre causa el
felo. Nosaltres tindrem una savantia excel·lent, ^{Paraules d'honor} ^{Paranormal}

HI Bon lloger d'arxó.
Posare els teus vicis a la llum pública. El teu caràcter mal temut
farà saltar la corona.

H Duxa el cadàver i veu amb rialla feta) Qui no pot prendre un tribunal
per un lloc de justícia? Qui no pot prendre una església per un lloc sant
de religió. ^{Qui no pot prendre un tribunal} ^{Qui no pot prendre una església}
De què me? ^{Qui no pot prendre un tribunal} ^{Qui no pot prendre una església}
tra per als millors? ^{Qui no pot prendre un tribunal} ^{Qui no pot prendre una església}
Nunca no m'ocultarà a ventur altra cosa. ^{Qui no pot prendre un tribunal} ^{Qui no pot prendre una església}

HI ^{El meu caràcter reflexa certament aquestes obres.}

H Ara parles bé. Et veils modest i ple d'entusiasme. Vaj madurant ara.

HI Confusos llargs. Però Tu xoques contra mi. Doncs un ventit fals a les meves
paraules

H Res d'importants (ts lantalya)
La forma i el quere del parare varia segons l'efecte d'animats que
s'ha ven de combatic, suposo. No es així?

HI Llargs al mar entorn, aquí.

ACTE SEGON

Cortina blava. Una taula ^{amb lleis.} i ~~caixes~~. L'Home 1 sret sobre una cadira s'ona corda a un ~~rellotge~~ rellotge de caixa situat al mig de l'escenari, fons. Ara els seus moviments són precisos, el seu aire, pràctic i resolt. Porta un vestit negre impecable. A la dreta l'Home 2 ~~se~~ ~~perfil~~ s'està assegut ^{la} ~~sobre~~ ~~una~~ taula, inclinat, sobre un ^{volum} ~~llibre~~ que llegix amb gran atenció. ^{Aparenta de hents, com a quaranta anys.} Porta ulleres, ~~es~~ ~~alt~~ i ~~te~~ ~~una~~ ~~expressió~~ ~~genu~~. Vesteix un vestit fosc ~~que~~ ~~porta~~ amb cert desordre. ~~Hi~~ ~~ha~~ ~~diversos~~ ~~volums~~ ~~apilats~~ ~~sobre~~ ~~la~~ ~~taula~~. L'Home baixa de la cadira, s'espolsa les mans i es pansya lentament amunt i avall de l'escenari. Pausa.

Arriba l'Home 2 per l'esquerra. És alt i ossis. El rostre aflat, la mirada penetrant. Té cinquanta anys. Va secret, s'etiqueta. L'Home 1 segueix llegint impertorbable.

HOM 1 (Ardament a l'Home 2) Què? Com et va?

H 2 (A primer terme, es veu un paquet de la butxaca ~~de~~ ~~la~~ ~~butxaca~~ i en retira una carta de joc. L'aixeca a l'alçada dels ulls i mira somnient l'Home, que segueix els seus moviments amb gran interès). No veus? (L'Home agafa una altra carta del paquet i la mira a contraluz). És una marca diferent, ~~que~~ ~~anuncia~~ ~~la~~ ~~carta~~. Calla.

HOM 1 (Li torna la carta). Tot està bé. Jugarem contra la fortuna. (Somriu.) Què m'és?

HOM 2 Passaria també que, en aquestes condicions, les cartes ^{altres} ~~baixes~~, corrien amb més facilitat que les ^{baixes} ~~altres~~. (Es suu una mà a la butxaca). Vols comprovar els altres?

HOM 1 Punxa les figures en un angle amb una agulla despunktada

H 2 No. Jales marcar jugant. D'aquestes altres en reconec les

figures i els aros fins i tot portant guants.

HOMME Frega't les puntes dels dits amb una pedra, entents?

H2 No cal. És line molt de tacte.

H Si algú descobrix alguna cosa d'ús, sense odiar, que és un defecte del cartó. O que la història en té la culpa.

H2 Deixa'm fer. Miro enveja. Tinc una vista excel·lent. Omitto: uso els recursos de la prestidigitació amb Silècia. Sempre m'ha semblat el joc com una trampa disfressada (Es desca les cartes.) Em paro.

H En distribuir, les ^{cartes} apreta-les amb el polze de la mà

H2 Si.

H Així et conerant amb més facilitat amb els altres dets a través.

H2 fugant, no serxo de tenir un cert aire de sistemes, oi que sí?

H T'he contractat per una mesor. No et belluguis i pentina't el bigoti amb poca coqueteria. Com cambia la leva cana amb una barba de més.

H2 (Somriu i es mira les mans). Les meves mans. Heus aquí el límit. Davant del qual es deté l'atzar (L'Home li dona uns cops a l'esquena i somriuen). Acabo de llogar un cotxe amb les esportives tancades. Tot està previst. (Es treu de sota l'altre un ganet de malles, el desplega i se'l posa) Bé. (Allarga la mà a l'Home)

El's llops mai no es morsequen els uns als altres.

H (Encaixant). Captiva l'atenció de tot hom que ^{t'envolli.} ~~et rodegi.~~ Però que no vegin que els estàs mirant. Adieu.

H2 O la sort o la fi. Quan tornarem a veure'ns?

H Lluinta sense prelat. ^{Davant li} ~~Et~~ esperari davant de la porta, rata nocturna (Et dona uns cops a l'esquena i l'Home 2 se'n va amb pas segur).

CRIADA (Per l'altra banda, anuntant) Hi ha el senyor Tamerlà

HOME ~~Oh!~~! Costa d'imaginar-lo sense aquella actitud esguerdia allargant la grapa! Junta aleshores! Jo me'n vaig. (A l'Home 1) Explique-li tu alguna ominència.. Esteveu la millor garantia contra la guerra, els savis. Me'n vaig. Els seus habitatges a les muntanyes (Just)

CRIADA S'ha engrixat. ^{J'ha tornat} ~~Es~~ bastant més gallut. Sembla una màscara

HOME 1 Conteste-li. Ohra. (La Criada surt. Pausa.)

S. TAMERLÀ (Abue capell. Té l'aire d'un home de negocis) Per què haviem tancat la porta, eh?

H1 Veniu a reclamar les penes.

ST. ~~Vostre~~ no ~~tens~~ per honorable el compliment d'allò pactat?

H1 La vida és el joc d'una esfera de colors.

ST. Jo estic afiliat a l'autoritat més moderna. Tot el que faig ho faig per contracte. Cap diu no pensa diferent respecte. En aquest cas.

H2 Doncs jo m'encarano estudiant una vegada més. Estic ^{pensant} aquí ~~pensant~~.

ST. ^{Us veieu} ~~Et deixes~~ que no puc odiar-^{vos} ~~te~~? No m'heu pagat. Aquestes ungles curtes i rodones són un indici de la meua suspensió a la colera. (Amb to sospitós). La nit baixa sobre les muntanyes. Al caner la lluna cau de ple sobre les nostres figures. Grans ombres llancen ombres tembles.

H1 Tots els gegants són assimilables

ST. Deixat de triomfs literaris. Les sabates velles no venen. Pel privilegi de participar en la vida del món la teua intel·ligència ~~et~~ porta a treballar a sou. No? Doncs bé, si no em paguen força em perd la meua existència. I el xarol de les meves sabates.

H2 No puc anar a cap altre lloc. ^{No} ~~No~~ puc ~~també~~, ~~honor de la meua~~...

ST. Ambrós

~~Cuco que comenteixo amb el meu Sures. Heu bastit la casa ^{en} els meus terrenys.~~

47 Que estreu el meu centuró en l'auc gris ho lamento.

57 ~~← D'on com s'aneja? Els meus terrenys han estat els meus aptes. Com puc veure que no ho sapigués?~~

47 Tinc el futur al sacera. Deixeu-me reposar al peu de l'escala que ascendeix fins a penedra de vista. (4)

ST. La hipoteca veig d'aquí trenta dies

47 Tinc, és cert, molts defectes, però en la lluita contra ells no sempre fracasso.

ST. Adieu confiança

47 Acabeu de dir "adieu confiança"

ST. Si i tu has esbossat un gest meu.

47 Per què expressions tan breus i Sures?

ST. Anomena-les com vulguis.

47 Feu el favor d'assure-us.

ST. La terra ombrada rebutja la realitat.

47 Procuraré donar moltes amplituds a les branques.

ST. No hi veig cap idea.

47 Estic immòbil en el penúltim grau

ST. Però no ets mort.

47 L'esperit és foc.

ST. Però al fons s'estent la ciutat

47 Del fons d'un bosc obscur ascendeix una bola.

ST. Em va. Vine a reclamar els diners

47 Ah! Estem hipotecats al gegants! On som?

ST. Hi ha defectes de qui un maleix es sent culpable. On vas? Si no troben les penes veia inútil tot. T'ho he dit ja. La meua veu es fa enorme. Em diràs que no ho medites? Perquè soc jo. (Treu el rellogge de butxaca) Caram! Al rellogge les minuteres han avançat mitja hora.

47 Vos sabeu qui és per novatges que se'ns mengin la casa?

Heu bastet la casa on els meus teneys.

Que estives el meu cultiuó en l'aire gris ho lamento.

El meu teneys han estat hets mis aptes. Aquesta casa

no ha salvat de l'aiguat. Com puc veure que no ho sapigués?

Jo soc la representació anticipada d'una persona futura

Tinc el futur al damunt. Deixem-me repassar el peu de

l'escala que ascendeix fins a perdre's de vista. kilòmetres de bosc

No veig cap idea. La terra ombrada rebutja la realitat.

Estic immobilitat en el penúltim grau.

Però no ets mort.

L'esperit és foc.

Però al pens s'estent la ciutat.

Del pens d'un bosc obscur ascendeix una bola

En va. Vene a reclamar els drets

Ah! Estem hipotecats als gegants. On som?

La hipoteca veu, s'equi... On vas? Si no hobeu les

permetis veis inutil tot. Em diràs que me ho medites?

Al rellotge les minutues han avançat mitja hora.

Vostre que és per nosaltres que veis menjar la casa

He d'anar amunt. He d'anar-me'n. (Just de pressa).

Li pensa d'una cinta una bossa verda. On és el veritable llyam de llibertat?

Com realitzar l'incanoteg mental d'aquest ou còmic? la mira

ST,

He d'anar amunt. He d'anar mi'n. (Setava de prima?)

47

Li penyá d'una curta una bossa verda. Com s'ombrellen
les coses. On és el veritable Nyam de Mbeutal?

X

(15)

~~inglaterra reclama - com ho suc - reclama la llibertat per a
 respondre a si mateixa; però, per altra banda he de perfeccionar
 sens treva les ~~parcs~~ ^{les primitives fustes} ~~usals~~ i ~~linies~~. ^{Elles} ~~les~~ ~~primitives~~ ~~sota~~ ~~el~~
~~meu~~ ~~compàs~~ ~~Davant~~ ~~els~~ ~~homes~~ ~~hànans~~ i ~~utilitats~~ ~~la~~ ~~meua~~ ~~essència~~ ~~última~~~~

* No, no haurien de sorgir sos sentiments i els coneixements, per altra banda, los:
 L'unió el nit de la naturalesa, l'altre el del sentit. Qui pot suportar
 aquesta lluita és un bon conductor entre mil. Ah! jo he vist el reflexe
 del meu rostre en el conent de l'aigua; i si bé es cert, que em sembla
 l'última de conservar viva una expressió falsa de l'origen de la meua
 intel·ligència, per compromís ^{heig de} ~~no~~ ~~pot~~ ~~comprende~~ la meua ^{sense ser culpable.} ~~indiferència~~
 És obligat a donar una resposta, a no deixar pedra per remoure
 I sí! quan s'evaira s'els meus ulls aquest rastro d'inspeccions, usines
 secretes i estafes, per preparar l'evolució que se m'apropa amb clara
 consciència? L'home imperant sobre l'animalització zoològica. Et flueix
 buscant tornant millor el mios. Et meu progrés modificant la seva
 essència íntima!

CRIADA (Entrant) El gat rondina. Se m'ha apropiat, ha cedit les
 patas i tot el cos i es refugia entre les meues cames. Després
 he he fet cançons i s'ha endormiscat. El gat s'ha despertat i miola
 entre els meus peus. (Just)

HOMER (Obstinadament) El nostre conveni ha estat una desavinença mortal.
 No anem mai tots dos alhora. Primer he regut que si, però ara
 veig que no. L'amenaça ja no és suau ni lenta. Ja no s'atava la
 blancor de la meua tova. Un cop de timbre i heus aquí la meua
 fusió còsmica, condemnada al fracàs. És una llei la meua submissió
 a la voluntat dels míos. "Et mataré l'alfil" "Te l'he mort" "Es-
 cac al rei" Aquestes són les claus (Escalant) Ah! per què no es.

representa aquesta peça sobre taulers nusos? Per què no fa de
fons el fòrum de maó i les cordes que sostenen les decoracions?

(Sona el timbre)

CRIADA (Travessant) El gat dorm en un reís, al costat dels sillons.
Ara estàs endormiscat. No es sent roncar? (Just)

H1 Resto al menjar, o millor, com a complement, romanec
entre els nusos, que es converteixen amb la meua expressió.

GERMANA? (Va amb abric i vestit de nit. Entrant) Hi ha hagut pluja
molts dies sobre la Terra. Les aigües han pujat molt sobre
la Terra. Quasi bé han cobert les muntanyes. Avui he obert
la finestra i he vist l'uir el sol.

H1 El germà. Si el meu pare viu a la muntanya.

G3 La ciutat tanca les portes amb ~~el~~ asfalt. bruscament.

H1 En el paisatge les roques ~~són~~ tancaes.

G3 Quanta se gent s'han emprassat les aigües, quants ovents.
quanta carn davant dels teatres.

H1 Les plagues també doblegaven els Faraons davant de les esta-
tues

G3 I qui ha estat la mà sobre el mar, que avui he caminat
sobre el mar a peu sec?

H1 Ja el mar tornarà al seu lloc i si has entrat en el mar,
no t'escaparàs. (Riu).

G3 Tens una estranya manera de riure.

H1 A mi el riu se'm va emportar. Estic embutit per la
fabricació de maons, en el caneteig de materials per a la
construcció d'una nova piràmide.

G3 Si t'he molestat persona.

H1 (Amable). Ja raps en soc, vaig vestit a l'europa.

- G3 (5' hi atanca ^{Fredora}) Truco Heuguerament a la teva porta. ^{Etoda} #
- H1 ^(amb les mímies adequades) Entra i examina la meua cara 8
- G3 M'aguello per examinar-te la cara. Tens parents? Algun?
- H1 ^{Estic} Em trobo aquí per motius de família.
- G3 (Xena pús) (ativa). La calúnnia alçada contra el teu fill o la teua filla causaria un gran disgust als pares.
- H1 (igual) I certa nau promessa solcaria les aigües de Venus.
- G3 (Sennie). No soc casada i em parles del casament que he contractat?
- H1 Soc solter i em parles de la muller i de fills?
- G3 És cert que s'ha fet or?
- H1 Jo busco de produir els primers elements. Al cap i a la fi l'or no és més que la modificació d'un cos únic.
- G3 Diques: és un cercle tancat o una espiral la vida?
- H1 La cincia, paraula, només sap distingir una banda de la qüestió.
- G3 La pedra filosofal, és de color de sofre o malva?
- H1 Per mitja del foc obtinc els efectes.
- G3 És possible, Senec, de fer or?
- H1 Or del tamany d'una llavor de rave.
- G3 Temia d'haver-me deixat enganyar.
- H1 Jo mateix vauig comprar el mercuri a diferents mercaders. (Passe).
- G3 El vares trobar pur? No era molt bo?
- H1 L'obra ~~ha~~ ^{ha} restat acabada en pocs dies i no ha resultat molt cara.
- G3 Ara, reconem el curs dels anys. Segueix. I llavors? I després?

H1 Després m'he tret la barba i amb aquesta transformació
vosc ignorat de tots. ^{El meu pare es va empenyar en desheretar-me.} M'he resignat a passar les privacions
més terribles. Aquí també. 9

G3 Aquesta nit hi ha ball.

H1 Tan llarg que van ésser la nit passada els miols dels gats
CRIADA (Travessant) Obre els ulls ara. El gat es va despertar i miolava
entre els meus peus. Va estirar les potes i tot el cos: la cua li va
restar tota dreta. Ara està endormiscat. El plat l'ha deixat tot net.
(Surt. La Germana s'la segueix amb la vista)

H1 Camuro estirant-me pels meus propis cabells. Per això temo
la compassió dels meus admiradors. Coneixes aquesta paraula?
Vaug descobrint un graó més amunt, i en canvi, vaug fent panes
més avall.

G3 Ah home: Orgullós home:

H1 No, jo vull la llibertat. (Pausa.) Amba una música Sibel.

G3 (Es senten explosions). A fora suparem ^{un} castell de foc. Espiem les X
~~Es tracta de la nova ^{antiga} substitució dels miols (Pausa)~~

~~El soroll de la festa ^{G3} arriba fins a nosaltres. Espiem les tonalitats
que agafen?~~

~~No m'agrada. El camí que em va portar a la terra passava
pels gats. (Nova explosió)~~

~~Estem en el període anterior a una gran catàstrofe ^{del} dels
substitució dels miols. (Nova explosió)~~

H2 De fet, es pose i te de ~~esperar~~ sota aquest ~~pot~~

G3 Quan ^{seguis} vell seràs el vin rebut del teu avi. (Toquen hores)

H2 En acabar
quan ve aquesta hora m'agrada d'abandonar-me als
meus somnis calladament. ^(Pausa) És ple de

G3 Al desert la lluna regna sobre les palmeres. ^{H2} Egipte em
carano amb la llum

Palme

Et mes pas a ce point. On vas voir sur la terre
qui est sur la terre.

Et plus

Et plus

Buques ?

Et il dit la même chose sur les palmiers.

Et tant d'Égypte en casaria sur la terre. Et gat no es
cansare de medior. Ceminave sur la terre tant.

Mé val que l'Égypte e l'Égypte

E. H

8

~~Esperem les bonalances que agafen?~~

41

Es l'acta de la teua autèntica substitució pels mícos.

63

No. El camí que em va portar a la teua panera pels gats.

47

Estem al període anterior a una gran catàstrofe

63

Quan sigues vell seràs l'autèntic rehat del teu avi
(Toquen hores).

47

Em anibas a aquesta hora m'agrada d'abandonar-me
als meus somnis calladament.

63

Al desert la lluna regna sobre les palmeres.

47

El gat no es cansava de ^(Noves capllem) ~~miolar~~ ^{miolar}. Cammaro sobre la meua taula.

63

Mis val que el tanquis a l'armari.

47

Es plena de monedes falses aquesta vall de diamants. X

4 ^{Mira aquest nou} ^{3311 acuprimet a tot} ^{En una lojores} En el present estat de coses aquesta es la nova cambra, Jo l'heico
sament del meu cost. ^{5 onto en mi toti le fore} ^{En un en punt per on veurem 255}

H2 Qui ha passat? Qui projectes?

4 Em referxo a la clau de la terra boca Si

H2 ~~Quina en portes de cap?~~ ^{Per qui he si referirme a una altre cos?}

H El gall anunciarà el nou dia. (Arrenyalant el cadaver) i es intolerable de rebaxar aixi un home de la seva importància (Ara agafa el cadaver per les espatlles) Vols? Millor acatar aquesta fuma d'una vegada

H2 ~~No he estat interrogat.~~

H D'ara endavant ^{5 onto en mi toti le fore} ~~enemics de l'humanitat~~ ^{ques menes de gent que tendran} ^{tota rota els pens, els qui em reconeixen, els qui m'oposen.}

H2 ~~Quina en portes de cap?~~

H Fica la cara sinke la meua. Ajuda'm. Res més. Traiem-lo de davant mentre camia el teló.

H2 ~~Ben lluny d'això. Posare els teus veus a la llum pública!~~
El teu cabell mal temps farà saltar la corona.

H (Deixa el cadaver i riu amb porta rialla) Qui no pren un tribunal per un lloc de justícia? Qui no pren una església per un lloc sant de religió? Diques-me: qui no pren el govern constituït com una garantia per als millors?

H2 Et meu carader reflexa, certament, aquestes institucions.

H Ara parles bé. Et oull modest i ple d'interèsisme. ~~(Tornant a l'obra)~~

H2 Tu dones un sentit fals a les meves paraules

4 Bah! La forma i el gènere del parany rauen segons la mena d'animals que s'haigim de combatre

H2 Llavors al meu enten Tu xoques contra mi.

4 ^{5 i'te apaga el llum no el valdria defensar-lo, ni en sabies} ^{Torna a agafar el cadaver} Per alha banda Jo mai no fallo a l'obligacio que tinc de recompensar-te.

et meum nom. Com estan. les cotisations de borsa? Ah! pero el 19
Soyous tant a netejar els peus dels pobres... Ha. ha. ha! Quin embell
pte de falsilles negres, verdes i morades. Els arbres desavellats i anen
al riu. Vull tractar el metall com un bloc de marbre. Bah! saltó
la copa, al conedor esoltó el meu nom... El poble Selva amb
bruixes: les esoltó: hi ha autos de fe als braços de la plaza major.
I se'n van, després de sortir de les "comidas" de toros, a veure cremar les
bruixes. Les bruixes sempre. (budant) Que l'estatua de la justícia porti
una túnica grega: Bé. que passa? Cap resposta. I també hi haurà
dos gossos. Justament a la Seta es comunicarà amb el claustre
principal amb dues portes espaioses... la capella haurà d'estar
sostinguda per dos àngels enmig de l'espai. Engalanarà aquesta habitació
per servir. De capella. Imagina't allà. A l'entrada grans columnes
de marbre. Veig que serà el vostre en forma de barca. Al centre una
gran escena de la resurrecció. Un s'agenollarà aquí, l'altre caurà
posternat allà... les onades del mar toparan amb l'arquitectura
del tresor. ~~Un jardí al costat.~~ El sol bulla per totó. Al llarg del canal
hi haurà una filera d'arbres. Un teló especial mostra les cares (Es
pega la cara amb les mans) Senyor, quina calor fa! De qualsevol ma-
nera contesto.

47 De manera que ja tornes a ser aquí.

4 51, i tu estàs encadenat com un gos vestit amb robes humanes.

41 Vaug vestit amb robes humanes

4 Partes amb la mitja oreu pròpia dels enamorats. Abarxa els
prismàtics.

41 No deixis caure les estiradores.

No line estores

B

I jo no tinc prismatices.

Prou.

Les teves contradiccions son palpables
fa ve que no este en el secret de res

No sentis olor d'incens?

fa torno a ser aqui. Que hi ha de nou?

impulsa

Ara, quines son les teves aspiracions mestresses?

H2 No portat a la ma esquena una melga blava que impulsa el teu caracter
H He colpejat (Assenyalant cap a l'esquena) per la dicta del fons.

No m'interessen. Jo voldria l'enemic que vulgui colpejar-me

L'aire te una flora immensa

jo m'inclino a veure el que murmura la gent.

Aquesta columna d'aire arriba a l'extrem limit de la bona

Ves, noi, ves. Aixequem la copa entre nosaltres. Porta sort.

Deu, emper el hior fill de reis. (Pausa).

I que vendria despres d'aquest curt silenci?

La vida s'ha importat lluny de mi els premis

Tu sempre proves fortuna en bombes encornes, oi?

jo mai no robo res a la rassa... ^{(De sobte).} Silenci. Bella agua fresca. ^{(Ensumant).} Quin perfum uscs?

NOIA (Entra) ~~La terra encara esta humida per la pluja.~~ Damunt la terra humida imprimeixo la marca dels meus peus. (En veure-la entrar l'home procura dominar-se) ^{Despres de la pluja, la terra encara esta humida.} Varria jells de lleons, ossos i cervols per a la confeccio del meu calcat. Pero alla baix es ple de vedres. Es patibida la llum de la llama. Pensa si a peu sec hem entrat enmig del mar, o be s'han assecat les aigues damunt la terra. Habitant al mar, poble, records? (L'home somriu). vares observar que quan plouia

a les valls es cobria de neu i cam de les muntanyes.

Quan pesa un llibre d'aigua? ~~Quan pesa un llibre d'aigua.~~

|||

Mor i reneix sense repos i foc de la vida (Pausa.)
Transportem-nos amb el pensament cap als espais sense límit de l'èter. Aquest moment la Terra del nostre globus ^{certa} ~~ens avorocya~~ cap a regions desconegudes. La Terra av té un instant de repos.

G3

(Pausa). Un foc mediterrani ~~(Pausa)~~

|||

(Pausa). El foc que tot ho colera ~~(Pausa)~~.
~~(Pausa)~~ Aquí els miralls són invisibles.

(Busc) Regnes contra regnes! On és el meu bastó?

G3

Com avança el crepuscle.

|||

(Afegant-li l'ombrà). Però la terra ombrada emmascara que em pertany.

G3

Tu ets el cap i jo soc la cua. Per què no poses un obelisc a l'entrada? X

H

Quan pesa un llibre d'aigua?

H2

Mer i reuex sense repiss el foc de la vida (Pausa.)
~~la terra bona cap a les regions més baixes. Transportem-nos~~
~~amb el pensament cap als espais sense límits de l'eter.~~

On anem? ^(Pausa) Aquí present; ^{no le en volent de referir} la terra ^{bona cap a les regions més baixes}
~~Quan anem?~~ ^{del món per transportem-nos}

G3

Un foc misteriós (Pausa)

H2

El foc que tot ho colora (Pausa)

G3

Aquí de nivells són invariables
4

(Buscament) Regnes contra regnes: On es el meu bastió?

G3

Com avança el crepuscle.

4

Chafant-li la cara. Però la terra amurada encara
que em pertany

G3

Tu ets d'esp i jo soc la cara. Per què m'

què?
(Amb el dit al Nasil.)

H Post! Es percebeix el soroll del rellotge

G3 (Resanguera l'isena amb la vista). Vius sol? Perquè encara no ho sè.

H (Erasim). Tens vint anys. No et perfumes i t'augelles el cabell?

G3 Trobo estrany d'haver vingut tan tard sense pensar en veure els teus pares o els germans o perquè no envies a ningú

H Tu no tens estat; és immemorial. Tu has viscut tots els regles
Tu has estat Helena, Zorba, Balquis, Cleopàtria (Intenta de besar-la.) Si... si!

G3 (Defugint-lo). No, ara no. De les bogues massa roges senten gemecs.

H Tens seners al banc, Eva. Ho saben tots els barbers. ^{Mis del que cal.} (Li tua els braços al coll. Ella s'aparta amb ostensió) An? A veure. Eh? Què?

(Ariba l'Home 2. Dute una feida al cap, la camisa bruta de sang, camina en un estat pròxim a desmaiarse i cau desplomant al mig de l'escenari. L'Home 1 s'adona. L'Home 2 fa un xiscle i es tira enrere. ~~L'Home 1 s'adona i L'Home 2~~)

H2 (Movent-se). M'han caminat l'anima. No, no... m'han vist.

G3 Ah! ^{als braços de l'Home 1.} (L'Home 2 mor) Ella es gira l'anguera.)

H2 Era ^{un pobre diemoni} ~~un home fort~~. Devia toparse amb algú. No devia haver posat la cadira contra la porta interior. Ara us. És com una nota que ja ha sonat.

G3 (De sobte). Vaug a buscar el mar! Oh mar: la floració meravellosa del mar! (Fug corrents).

H2 Va desoluh ^{tot} això? Ha sortit com eropida. (Musa endrecció on ha sortit i surt lentament). Et recordare' a les nits. Fisto sol i no oull parlar amb ^{el cervell secundari} No em muis amb aquests ulls. Remolia, anosuga, perfecciona... ^{que resta del immutabel.}

H2 ~~Que malament em senten les teves ombres~~
~~Et ten cabell gran tanjat per ralles de corone~~

H4 El teu cabell mal tingit farà saltar la corona. 17

H Mira aquestes parets. I la casa també, i els mobles. Jo t'aixeco samunt del meu cost.

H2 Qui ha passat? Qui projectes?

H Per què he de refer-me a una altra cosa?

H4 No he estat interrogat.
~~quina en portes de cap?~~

H El gall anunciarà el nou dia (Amenyalant el cadàver.)
i és intolerable de rebre així un home de la seva importància
(Agafa el cadàver per les espatlles). Vols? Millor acabar aquesta
feina d'una vegada.

H4 I ha tants casos imprevisibles

~~H4~~ H ~~Sento en mi tota la forma.~~ Només hi ha dues menes de gent
que tenen pena dels seus: els qui' en veuen i els qui' se'n oposen.

H4 ~~quina en portes de cap?~~ X

42 (5 aixca). Està bé, però ~~l'exigir~~ ^{exigir} explicacions (Agafa el cadaver pels peus). No pot durar

(18) **HOMÈ**
Fica la cara dintre de la meua.
Ajuda'm. Res més. Traiem-lo de davant mentre cau el teló. val

H (Fa una forta riallada)

44 Mira bullir el seu montatge de cabell emmaranyat.
Mira la seva llengua, les seves dents. Cambia el pes de la sang.

H No t'ho perquè s'ha ofegat.

47 ~~(Fa una riallada)~~ que l'altura empari les roques!

48 Apa, va! Teixeix, teixidor, cou perfums al meu esent. Que les aigües avancin bona endintre. La nit es fosca i si jo t'apago el llum no et valdrà de defensar-te, ni en salvaràs. Trega't el front, vesteix aquest mantell que et dono. La meua casa és autoritzada Grans Trons retribució; que augmenti la remor de la tronada (Fa una riallada). Gas a les nits! ~~(Fa una forta riallada)~~

49 Ah, aquesta riallada travessera!

~~(Agafa el cadaver pels peus i el transporta mentre l'home fa una forta riallada i cau el teló)~~
~~(Transporta el cadaver mentre cau el teló)~~

(Agafa el cadaver pels peus i el transporta, mentre l'home fa rialtes en una forta riallada i cau el teló).

42 (Sàixeca) Està bé, però exigint explicacions (Ayape i cadaver fet per) No pot dur el 7

(L'Home fa una reallana i muntre transporten el cadaver com el feli)

4

ACTE TERCEC

Cortina blava. Al mig, una tauleta amb avisos. En escena, tots els personatges apareguts fins ara, exceptuant l'Home 3. El sr Tamerlà cabotja endormiscat. Estan asseguts l'un al costat de l'altre, de cara al públic.

CRIADA: El Sr. Tamerlà ^{saps?} ~~saps?~~ ^{saben?} ~~saben?~~ des de l'ombra exhibeix el seu rellotge.

MARE (Pausa). Qui és un esperit? A

HOME: Un regon plat.

NOI (Pel sr. Tamerlà que en aquest moment inicia un fort cabotig). Qui interessa el que l'home mira?

HOME 1: Ajuda a fer la digestió; per exemple. Sense succeparar.

CRIADA: Elts rai que mengem naps i pastanagues en plats sor.
 I monaquen copes verdes.

MARE: Es veritat això?

HOME 1: Bé no ha dit qui.

PARE (Ala Mare). Calla dona.

G3 ^{em utilitat.} Els qui els coneixem uns en bonum compte.

PARE 1: Oh però ningú no es massa solent. Tothom té les seves coses bones. No es així?

MARE (Pausa). Quant hem gastat?

PARE: Les Heis fomen un tresor ^{ha dit.} acixen.

PARE 1. Ho dubto ^{com} Son braps sobre un corrent. Podem tenir-ne la seguretat.

PAGES: Amis si que! Te ras, jo no robejo cap bou per la mateixa rao

GERMANA 2: Jo esalto.

HOME 1: Joé un lluitador. Tot comença així. Si

~~MARE~~ G3: Això esdevé l'únic cert d'aquesta vida i de més lluny. Si

PARE 1: Som tristes caixes.

DOCTOR (Al ~~amb~~ bata blanca. Entra). No vull anomenar ningú. El primer en
 la sala? Voten? Qui?
 El primer, vol passar? Qui?
 (arròstia)
 DARRERA
 (SEGUEIX

CRIADA Nosaltres el coneixem (Al Sr. Tamerlà) Bui!

SR. TAMERLÀ (Tobussallat, Superdant-se) Qui? La meua mare? Jo.
(Tàxica). Tenen raó. Comença així, M'amagava.

DOCTOR Passi, vol? (El sr. Tamerlà entra requit pel Doctor. Pausa).

PARE Si, la Terra es una esfera imperfecte

HOMÉ 1 Un fragment Sursus del sol.

NOI, Una lluita contra foc i aigua. es.

XX

ACTE TERCER

Collage blau

S'ata cunta. Al mig, una taula amb revistes. En escena, tots els perso-
najes apareguts fins ara, excluint l'Home 2. Estant asseguts uns
al costat de l'altre de cara als espectadors. X

El Sr. Taula i els seus subordinats

PARE (Després d'una pausa) Si la Terra és una esfera imperfecta

HOME 2 Un fragment després del sol.

NOI Una taula entre foc i aigua és

PARE I (Pausa). Primer era una massa irradiant la seva calor cap a
HOMBS l'espai que requereix.

HOME En tocar el terra ardent l'aigua, convertida en vapor, pujava
xiulant per l'atmosfera aquista.

NOI La taula de la Terra i les mars.

HOME 2 El primer ésser viu, va ser un vegetal; un verd vegetal

PARE I Dormitava la vida al fons dels abismes. Emergida

HOME Les trombes de l'orí i s'estrellaven les unes contra les altres. Salut, vida

HOME 2 Les mars aconseguiren per fi l'hor equilibri. La marea,

NOI Apareix per fi un vegetal tenestte. Un filament

MARE Una alga. (L'Home 2 agafa una revista i la fulleja)

HOME (Després d'una pausa). La vida dormitava entre el fang espes, abans, després
CRIADA Això no serà més.

PARE I Les pluges desencadenen torrents d'aigua

PARE (Com s'obtenint de si mateix) La Terra és relativament vella, nec.

PAGES No sabem mai els seus límits. Que no.

DOCTOR. (Amb bata blanca. Entra). El pecat de vostres! Que entri.

MARE (S'aixua). Ah, molt bé! (Surt seguida pel Doctor).

PARE I Ha passat temps incalculable des de que la vida es va
encaminar de la Terra. La història avança. És cert. Segun caminam

HOME 1 ^{que fa veure (remet)} Des Sol nostre primer viatge han tramonegut centenars de milions d'anys. fins que. Desprecats

PAGES Fa centenars de milions d'anys que la Terra ja existeix?

GERMANA 2 Devia semblar un forn

GERMANA 3 Devia semblar una massa de foc.

PARE 1 Tots els mons que formen l'Univers qu'en des de fa milions d'anys, no is furt?

GERMANA 1 V cada any passen pels materials ^{purts} fets en el cel?

GERMANA 2 Han existit sempre tal com els veiem?

GERMANA 3 V la successio d'aquest moviment?

CRIDA On anem? em pregunto.

PARE V quan arribarem a terme?

PAGES Per sant Isidre el fred xivile. Merce.

HOME 1 No se si aquest viatge te terme

HOME Allo important es que el sol tebi canvi ^{si no comentarem a informar nos lentament.} l'aura. ^{si no comentarem a informar nos lentament.}

CRIDA Tots els mons que formen l'Univers ^{chi?} ja milers d'anys que existeixen.

PARE Si tots son fills dels nostres pares. Com jo.

HOME 1 (Pausa) Pero, ^{no sento.} grans ratlles negres indiquen el que ignorem de la nostra historia

NOI V que notables son els ^{successos} successos.

PARE 1 Pe! La nostra naturalesa cansada necessita repos. Parats.

HOME V que notables son els successos ^{supramentals} supramentals.

PARE 1 On ategem? Les societats necessiten dormir. Temps de descansar.

~~NOI~~ ~~PARE~~ No jo crec que ^{un fons d'entendre?} ategem retracats. ^{un fons d'entendre?} Les societats s'han de donar a reaccions que entransin noves solucions (A l'Home 1). No crec com jo?

HOME 1 No ^{l'impres} la imica consciencia es que les passions es senten mes adulades, segurant. Merce.

ACTE PRIMER

S'apli blanca

Sala d'estera a casa d'un doctor.

Home me l'auyl and ungt

L'Agent d'annunciacions. La

Feta de peroxide de l'olo exultant

Senyora i Rosa asseguts esperant-se.

L'Agent apranta cinquanta anys

Es petit i sovell. Té la mirada intel·ligent. Rosa es una dona de trenta

anys envellida prematurament. L'expressió del seu rostre es d'una gran fran-

quesa. Duen un vestit negre ordinari. La senyora es alta, de quaranta anys

vesteix amb elegancia saltant a l'annunciament. Abre capell. *Toto poble*

intamell
com super fucpar l'hor pensant.
ame vult i presumbit

AGENT Si la Terra es una esfera imperfecta PARE

SENYORA Un fragment despres del sol. PARE

ROSA Una fluta entre foc i aigua NOI

AGENT Primer era una massa emanant inadiant la seva calor cap a l'espai HOME

SENYORA En focar el terra ardent l'aigua, convertida en vapor, pujava xiulant per l'atmosfera HOME

ROSA La fluta de la terra, les mares PARE NOIA

AGENT El primer esser viu va ser un vegetal; un verd vegetal *SANTIE*

SENYORA Dormitava la vida al fons dels abismes PARE

ROSA Les bombes de l'oceà estrellaven les unes contra les altres *HOME*

AGENT les mares aconseguiren per fi llur equilibri *PARE*

SENYORA Apareix per fi un vegetal terrestre. Un filament, una alga. *MARE*
(L'agent agafa una revista de la taula, la fulleja)

ROSA La vida dormitava entre el fang espès (l'agent surra la revista) *EL NOI*

Les pluges s'acaronaven tenint d'aigua. *EL PORE*

SENYORA La Terra es relativament vella *EL PORE*

63 ^{Excepcions} La vida es múltiple i infinita, i nosaltres no distingim més que el moment de les dates que s'apropen a les nostres.

HOME Però l'humanitat hauria d'esser ^{Deixem} menor, per exemple: quina enorme quantitat de parantes hem d'aprendre per conèixer les idees, no és cert?

PARE I Els sentiments ja no són senzills. Els gustos tampoc ^{Es comença així.}

HOME 1 Parlo una llengua que m'és estranya. Com enlaja al meu esperit!

DOCTOR (Entra). El següent?

HOME (S'aixeca). ~~ANNOVA~~ Bona nit (Tot i que)

TOTS Bona nit.

DOCTOR (A l'Home). Què tal? Quin vent? (Sorten).

HOME 1 (Paua) ^{Remunta la guerra.} ~~Què~~ poc sabem de la nostra història, i, no obstant, cadascú de nosaltres és la continuació de l'altre. ^{La manera no requereix} Les nostres novel·les, les obres teatrals necessitem que siguin ben enmaranyades perquè ens complaquin. ^{Talment, entant.} ^{Doni.} Podem observar-ho. Regaleu-me una tarca.

PARE I. ^{Algun} Molt fins ens fa por l'anar nous

NOI (Amb to consolador). ^{Deixem tot} Veritablement noves sensacions. ^{de mi} Els nostres endevina-ments presenten...

63 ~~NOI~~ ^{Molt bé} Quantes idees no s'haurien fabricat ^{des de} fa mil noucents anys. ^{mi de} Digueu-vos

PARE I Quantes adquisicions (Afligit). El que per mi és claresat per l'altre és penombra. Us veig.

NOI (Amb convicció). Tot podem fer a pensar-ho. Per què no?

HOME 1 ^{Es clari i} En conclusió per no sortir de la barbàrie més brutal. Per què?

PARE I Sempre subsistint les lluites, no és cert? Sempre. ~~El~~

NOI ^{Signi} ^{No obstant, no se} pot haver-hi homes aïllats rics i pobres que formen una veu única

PARE I ^{Eh?} ^{Vont del bonc.} Veia! Tots són desproporcionats i no podem comunicar cap pensament a les estatues, sino és l'estatut d'alguns opers manes apte per causar alguna impressió. Us veig.

PARE La paraula és dura i implacable: malh.

~~IGNORANTIA~~ Ignorarem sempre els seus límits

DOCTOR (Amb bata blanca. Entra) El primer de vostres

AGENT (Alçant-se) Ah, molt bé! (Surt seguit pel doctor)

SENYORA Ha passat temps inimaginable des de que la vida humana es va començar de la terra. Des del nostre primer viatge han transcorregut centenars de milions d'anys. Fa centenars de milions d'anys que la Terra ja existia

ROSA Duna. Semblava un fons, una massa de fons

SENYORA Tots els mons que formen l'univers giraven des de fa milers i milers d'anys. (Pausa) Casa any passava pels mateixos llocs en el cel? Han existit sempre tal com els veiem?

ROSA Sí la successió d'aquest moviment?

SENYORA On anem? I quan arribarem a terra?

ROSA No sé si aquest viatge té terra.

SENYORA L'important és que el cel trobi equi l'home. Tots els mons que formen l'univers fa milers d'anys que existien en

ROSA Si (Pausa) Però grans rialles negres indiquen el que ignorarem de la nostra història. I que notables són els successos

SENYORA Pse! La nostra naturalitat cansada necessita repos

ROSA Notables són els successos

SENYORA Les societats necessiten dormir

ROSA Les societats s'han de donar a reaccions que ens donin noves solucions no éien?

SENYORA No! L'única conseqüència és que les passions es senten més adulades.

CRIADA Distribució de menjar amb targetes

GERMANA 3 Els camins són plens d'emboscades. Qui? ^{Inverosímil.}

NOI (Demostrent gran confiança en el mateix) Jo heguera en de fossils com en fulles gegantines. ^{Esser com deus.} La vida, la vida.

PAREI (Aburnat) Tantes races i tants segles. Cop per cop. Ara grans.

PARE Només esteu acostumat ^{la} a gustular les altres figures? No, gossos.

DOCTOR (Entra). Vol fer el favor de passar el regient de vestes?

HÒME 1 (Alçant-se.) Gràcies. (Anant-se'n). Com està, doctor? (El Doctor ^{sonriu} el regreix)

NOI. Tot la història del pa és la història de l'home

CRIADA Formes ^{indúes} flotants entre el fullatge. ^{no s'ha de} ~~Partes lamentables.~~

PAREI Les ruïnes ^{són} ~~estan~~ plenes de molins i de forn.

PARE El pa ve rodejat de ruïnes religioses, shadels.

GERMANA 3 NOI L'ús dels molins és molt remot realment. ^{Si, no és molt bo?}

GERMANA 3 NOI Veig el bosc adormit. ~~Esjatlles~~

NOI Els esclaus manejaven les moles o mantenint a tura l'imp.

CRIADA Jo veig el bosc abarut per la llum del carnespre.

PAREI El sol produeix les grans epigues. Se'n van els sospirs. ~~Elle les dany.~~

GERMANA 3 NOI Ningú no ignora la manera de fer pa. ^{Si, no és molt bo?}

PAREI O sí, es menja la farina cuita amb aigua, ves.

CRIADA PARE La gendra ^{calenta} de les llars ^{sola} serveix per a la cocció del pa. ^{o per ser més exacte, ahi.}

GERMANA 3 La neu blanqueja els arbres

GERMANA 1 I les umbals

GERMANA 2 I els pobles; les cases. Què llina mai no és la pitjor.

PARE ^{Suntre} Els homes sempre han barrejat i amassat farina.

CRIADA ^{Avui} Al bosc només hi ressonen els cops de la pestal. ^{o per ser més exacte, ahi.}

NOI Quants conflictes no ha ocasionat la necessitat constant del pa.

CRIADA Al bosc només ressonen els llabrics dels gossos caçadors. ~~Pa, lle~~

NOI Farina i aigua en vasos de fang. No ve gran avís? ^{De la posta de caigudes penes.}

GERMANA 1 Tota blanca de pinassa. ~~pena de la posta de cara nostra~~

NOIA

ROSA (Amb lo categoria) La vida es multiple i infinita, i nosaltres no distingim més que el moment de les idees que s'apropien a les nostres.

HOME PARE I

SENYORA L'herència hauna d'ideses menors. Per exemple, quina enorme quantitat de paraules hem d'aprendre per conèixer les idees. Els sentiments ja no són semblants, els gustos tampoc. Parlo una llengua que m'és estranya. Com emulja al meu esperit. (Pausa)

DOCTOR Età seguint
HOME ^{canonant d'extremes}
ROSA (A la senyora) Bona nit. ^{canonant d'extremes} ^{del semblant} (Pausa)

SENYORA (Amb rebent) Si, home nit.
DOCTOR (Sortint una revista) Qui és al? Qui veu?

HI HA VI

SENYORA (Mira el vent amb els ulls fixos) Que pot saber de la nostra història i no obstant cadascun de nosaltres es la continuació de l'altre. Les nostres novetats, les obres teatrals necessitem que siguin ben emmarcades perquè ens complaguen. (Pausa) Fins ara ja pot

HUMB

anar més. Si, inventem noves sensacions, els nostres encarnaments presenten... Però quantes idees ^{NOIA} han fabricat fa mil nou cents anys

quantes adquisicions! (Aplaudida) El que per mi es clarat per l'altre es penombra. (Pausa) Els anys passen, es clar, tot podem tornar a pensar-ho ^{PARE I}

(somris) i en conclusió per no sortir de la barbàrie més brutal. Sempre ^{NOIA} ^{PARE} substituïent les mentes (Pausa) Pot haver-hi per ventura homes aïllats i recs i ^{PAGES}

homes que formen una veu única... (Burlant-se de si mateixa) Ca! Tot són ^{PARE} desproporcionats i no podem comunicar cap pensament nou a les estàtues

sinó és l'esclavitud d'algun opus només apte per causar alguna petita ^{HI HA VI} impressió (Aplaudida) La paraula és dura, implacable. Els càmines són plans ^{PARE I}

d'emboscades. Jo Hegeixo en els ponts com en fulles gegantines. Només ^{NOIA} ^{PARE}

PARE El pa és el resultat d'un acte instintiu
 CR1404 Em tomba una veu trista, Si, també.
 PAGES Aquí es barreja xampany amb sang
 G. 1 Quina llastima!
 G 2 Si m'estripen les sandàlies
 G 3 Tal com som anem i venim, però, és clar, ningú no sap,
 o no vol saber, resisteix el corrent

PARE Diantre de noia! No barrejis els teus oïds, vol? Sembla
 PAGES que algú t'hagi donat una restallera de goto amb mala beguda
 CR1404 Pint. Odiar no és més que estimar els contraris.
 PARE Pel secret passen viatgers

Tu estimes les negacions.
 NO1 El grops i els defectes també es reflecteixen a l'aigua; però, veus?
 G. 3 L'aigua que els porta no perd la seva transparència.
 G 2 Són ambrososa i no sé de quina cosa.

PARE 1 Si m'hagués de tornar a pintar, ni embudaria força. Si!
 Tots ensaïmems per pensar-nos que és el llucís d'allo que és
 realitat veritable, que per ^{les} altres coses... Al menys l'ocell canta
 NO1 L'ocell canta sentint una gàbia de filferro
 PARE L'ocell canta de tal seu món en forma de gàbia.

G 4 Pobret
 DOCTOR (Fentia). A qui toca ara?
 PAGES (S'aixeca). Sóc un home vell.
 DOCTOR Vostè, senyor? (S'enten).

PARE 1 Qui sabem del nostre gra de jals! "És el destí pas a pas" diem.
~~Resist~~ ^{resant} ja
 no ens traïem l'aigua de sobre.
 PARE Jo sé que no hem trobat més que algun ^{uns} senyal aproximad
 d'algun camí entre el laberint de les altres muntanyes; alguna
 tonentura en algun base inexplorat. Mentem

G. 3 Desert de roca i roques alternades.
 NO1 Però, és clar, el pit respira el precís per viure

No s'auxera i surt, el Doctor el segueix. Pausa) ^(locant-se en els) Quantes vegades té el meu cap la Margarina del meu cap?

GERMANA 2 Germana, no suspasem més que de blanc i de negre.
NOIA ^{Per de nou s'afegeix el rol 5.} ~~Si la Navoi, per geminar, necessita, aigua, hum, aie, i he d'arribat la mirada dels ulls alegres. (Es tapa el rostre amb les mans) ^(faiglots un moment) _{19. i 20. amb el cap. L'ave}~~

GERMANA 2 (Després d'una pausa) No has tingut mai un ocell viu a les mans? Era ell? Si, li pressionava les potes amb força es cargola de dolor i sembla que saludi.
(Pausa. La noia la mira. ^{dic el cap} Amb l'exhauriment ^{exhaustió}) Jo conecia un home que apterava als ulls dels canaris una agulla roent per regar-los i que cantessin més.

NOIA Calla.
GERMANA 2 ^{doncs sospitava.} Els heca de la gàbia i els subjectava amb la mà. Era un home alt. Tenia del pe un filferro que tenia la punta enrogada i els punxava els ulls. El meu cos ho sentí.

NOIA Calla. Quina honor!
GERMANA 2 (Histerica) Jo no somno, jo no puc somnar. Mira aquest munt de cabells rossos caragolats, mira els meus ulls mal pintats

NOIA Deixa'm no em facis parlar.

GERMANA 2 ^{M'auxera. Talla el vent.} A tu t'agrada el Doctor?

NOIA No sé, ni el coneix

GERMANA 2 (Aparant les mans de la Noia entre les seves) ^{Qui?} Jo intenció amb un fill ^{Elle m'acuseu.} als braços. ^{el fill.} Agafaria unant i m'assumia

NOIA ^(amb polseres) Si (Pausa. Entra el Doctor.) A què toca, ara? ^{cabells, les mans} ₁₆₅ ^{jo veig les mans}

GERMANA 2 (S'auxera) Cantare més després del que vagis a fer-me? ^{11. amb veu ofegada} Surts seguida pel Doctor. Pausa. La Noia esclata amb sanglots i plora tafant-se la cara amb les mans. Pausa. Haiga. Cas el filo. Pausa. Durant la qual continua sentint-se el plor de la Noia)

VEU DEL DOCTOR Vostè. Fel passar? (Cessa el plor i s'apaga la llum de les bateries)

F i

Shel de 1952

estem afortunats a restar-hi.

DOCTOR (Enriant) Vol ver el fany de passar, sempre
DAME (Tranquil·la) complent, amb to (suet) Gràcies, senyor. (Surt amb aire
SENYORA (Surt amb aire
suet, presumptuós, seguint pel fons.)

(Puja el decorat. Dues cants, actuen els omatges.
Cinqlena. Es a l'hor d'alba. En escena els tres Vagabunds, avarats per
terra. Tot, estats formats d'aigua amb el mateix tipus. S'assemblen
l'aspecte, i d'edat que oscil·la entre els cinquanta i seixanta anys. El
primer comença a pèr el cabell blanc. El Terçer, que es el que aparenta
més jove, mira al cel.)

CRIADA Ah! Terrible i tímida solitud entre pedra i pedra!
PARE 1 El cep i els llacs no solament s'indolencen entre moral·litat,
per la destrucció d'animals sangrers
G 3 Es necessari de reemplaçar la força per l'astúcia.
PARE 5. perquè els animals ambien a conèixer l'olor de la mà de
qui els persegueix

NOI Les tramps i els enganyos són l'infant dels homes i dels animals
PARE 1 Monticles de troncs d'arbres cauen sobre moral·litat
G 1 A quina hora?

PARE 8 Al meu petit contacte amb la rateta es tanca la porta.
PARE 1 ✓, per exemple. un ocell haspanat en un ganxo atreu els
animals

CERMANA 1 L'astúcia!
PARE 1 Els animals ofatogen l'home i desconfien. Els meus també
DOORNO 3 ✓, és tot? Ens enfonsem en fossats habilitats, acumulats.
PARE 1 Els cepa han d'estar hàbilment simulats amb moltes
brancatge, foscos, lluny.

PARE 2 Es fan tramps solides i robustes. Uestes, no és cert? Se'n fan

De tots els transients. En farei. (7)

GERMANA 2. Qui? Jo vaig veure un home que feava un ocell viu a l'interior ~~de~~ el canó d'una pistola grossa. Després agafava una espasa i diria a un sol públic que tirés. Va veure sense portar una xarxa. ~~Es~~ Et tret sortia i i oua l'ocell viu davant a la punta de l'espasa. No recordo cap error.

G. 1. Jo he vist tallar el cap d'un ocell i, apropiant els últims moviments convulsius per-li obrir el bec, ^{una vegada} secapulat. CA la Germana ^{que le mira i manifestat} No aquí.

PARE. El plaer i el dolor també es reparteixen la vida que es això? Ricc que no ha d'èixer aquest el veritable destí de la vida.

G. 3. Ningú no es valent davant del dolor. També hi ha gent causada.

NOI. A vegades, ^{amb l'acció de} veure venentament un bisturi o una agulla i hi ha pena per per nos sopir. Generalment passa.

PARE. La influència del ^{evolució del} caner ^{de} samunt meu és fatal. M'infanta el ^{evolució del} caner.

PARE 1. ~~Es~~ És cert? (Entra). El primer d'osties! (S'aixeca la Germana i veu seguida pel Doctor).

DOCTOR. (Després d'una pausa). He de menjar, beure i vestir; per això treballa.

G. 3. Jo, a vegades, sóc presonera de necessitats que no comprenc. Ho veu. Si.

PARE 1. No prenyis el que t'es rento pel que ets. Jo obro el sello esperamental, sense.

DOCTOR 3. Jo sup de mi entendant-me més a l'interior meu. Pensa que tots som un compendi de l'Univers, oi? Anem a saber el que succe.

NOI. I el meu sacrifici és essencial per al progrés, veu?

CRIDA. I el meu sacrifici és essencial per al progrés, veu?

NOI

Tambe a vegades jo estovine estranger a mi mateix,
em sento com al servei d'una dissenya.

(8)

PARE

Fa calor. Quin aire més ^{invarià} ~~constant~~, no és cert? Ens anem
a asfixiar.

NOI

L'home hauria de donar mesura a tot. L'home s'ofega. Seria jo

PARE

Pero, per desgràcia, ~~seria jo~~ aquí i allà tot espere humana neces-
ta sacrificar la vida dels seus representants.

CRIDA

Les ondulacions tapen el pas a la plana.

NOI

Jo ~~me~~ ^{me} amiso, pedament la talla del meu fantasma.

PARE

El vent obre i tanca les finestres

NOI

El ~~Sol~~ ^{metge} no s'estimirà encara que criat: és insensible
perquè ~~no~~ ^{ens} vol curar. És per aquesta causa

CRIDA

jo em complac a plorar.

NOI

¿Havens qui? La finca es menjarà els teus propis fills.

CRIDA

Es que, si m'arrieco, caic fatalment.

G. 3

Miro serenament la boira atapeïda del passat, la tristesa del
present, la ruïna catastròfica del futur.

PARE

Fes el favor, no posis retols als fets.

PARE

Jo estic atort, amb els ulls fixos mirant el buit

CRIDA

Jo, en més d'un idíl·lic viscut. (Suspirs).

GERM 3

Ai! Poètiques lamentacions!

~~PARE~~ NOI

Conscients o inconscients, tots formem part d'un gran cor o conjunt,
eres. No, no ho podem saltar. ~~Quina~~

PARE

Quina hora deu ésser?

NOI

Al ~~re~~ ^{re}llotge són ~~les~~ ^{les} ~~quatre~~ ^{quatre} quarts de tres.

PARE

Una, dues i tres.

CRIDA

Jo no he dit mai la veritat. Les hores de dolor se m'han ficat insapi-
bles. Aquí. Allà. Jo i sola. I vella. Quina hora veia? M'he anat veient

NOI

Tot s'isborra. Sempre he estat capaç d'isolar-me enmig de les
multituds.

NOI Les trames i l'engany, son l'engany dels homes i els animals

PAREI GERMANA 1 PAGES Montuïdo De trames d'aires cauem sobre nostaltres
A quins hons?

PARE I per exemple Al mes petit contacte amb la natura es tanca la porta
En ocell traspassat en un ganxo atreu els animals

PAREI GERMANA 1 PAREI PAREI PAREI Els animals s'alligen l'home i desconfien Els meus també
El ^{u. de l'esp.} animal ^{en poses} s'alligen l'home i desconfien Els meus també
NOIA ^{en poses} Els meus també
PAREI ^{en poses} Els meus també
PAREI ^{en poses} Els meus també

GERMANA 2 què? Jo vaig veure un home que feia un ocell viu a l'entorn
d'un camp d'una pistola grossa. Després apareix una espasa i seia
a un treballador que liu. El tret sortia i es veia l'ocell viu clavat
a la punta de l'espasa. No recordo cap més.

GERMANA 1 Jo he vist tallar el cap d'un ocell i aprofitant els últims movi-
ments convulsius fer-li obrir el bec del seu pitat (Al. G. 2) No aquí.

PARE El plaer i el dolor ^{també} es reparteixen la vida humana

NOI ^{vee} No ha d'esser aquest el veritable destí de la vida ^{matric}

GERMANA 3 Ningú no és valent davant del dolor. També hi ha gent cansada.

NOI A vegades veure sensiblement un bistori' o d'una agulla n'hi ha
prou per fer nos subir. ^{Generalment pass} ^{totalment} ^{tanmateix}

PARE PAREI DOCTOR La influència del soroll del caner és fatal. M'importa el soroll.

DOCTOR Et parles de vostres? (S'auxilia ^{at} ^{vee} ^{vee} la Germana 1 i surten
seguides pel Doctor)

CRIADA (Després d'una pauva) He de menjar veure i vestir: per això treball-
lo.

GERMANA 2 Jo, a vegades, soc presonera de necessitats que no comprenc. Ho soc? Si.

PARE I No penguin el que tenim sentit pel que és
NOI Jo obro els ulls estretament, bones.

NOIA Jo t'he de veure embuscant-me més sentit meu

NOI Penso que tots som un compendi de l'Univers, oi? Anem a saber el que deuen

CRIADA I el meu sacrifici és essencial per al progrés, oi?

PARB. Jo tampoc no sóc partidari dels negres ni dels blancs
 PARB1 F Jo també he tingut sempre un punt de vista entonem.
 G3 El meu també, jo sóc un color que els funciona tot.
 NO1 Jo sóc una piràmide esglaonada fins a l'inescutable
 CRUSA (Nervosa). Momenyaria grans de blat amb les dents, acurucada
 contra les roques.

DOCTOR (Entra). El següent de vostès? (El Pare s'aixeca i se'n va
 de presa seguit pel Doctor).

NO1 Tan senzill que hauria d'èsser el lligam que ens unís a tots.
 NO3 Les arestes de la piràmide es funcionen en un punt.
 NO1 Sí, al captament de tot.

PARB1 Aquest punt és el lligam que ens uneix a tots, encara que
 vinemem de diferents bandes.

CRUSA 3 Sí. Al captament de tot.
 NO1 Per tant és tal volta exagerada la vostra visió dels infartimes
 (La Criada plora).

NO1 Què és això? No plori que plorar també s'habilita
 NO3 Pobra viva morta.
 CRUSA Jo no tinc el privilegi d'abstencions, dic jo. He tingut un dia ^{hores} molt ^{llargues}

PARB1 Veieu com es positiu el roplement de la gent?
 CRUSA M'he enuat amb tantes cares amigues
 PARB Prop del cor pararanent indefinides totes les sensacions del viatge.

G3 Els camps són ben trestos sota la pluja Neugera.
 NO1 La Tena és ampla, veritat?
 NO3 Llunyans ~~per~~ pressentiments ineforquissim. Nausces.

CRUSA Treballa, no tinc inclinació per res més.
 NO1 Dificil de contestar. Va saber ascendent impetuosament pel tron
 de les banques.

~~NOTA~~ G3 Alencis. Es convatem i flos les ones petites blanques.

GER 2 Si fes llum a les nostres ombres i projectariss. Margarides.

CRIDA Fallen, des de les roques de la costa, les ones amantades. Recordo el mar. La blana sora? ^(l'agua fluint, les roques baixes, fons de mar) (Adonant-se que tota la muntanya). Per favor, perdona'm, parlo amb mi mateixa. Quan la nit arriba es quan evolucionen les coses més interessants de les Illes. Roques enormes, cims aqüeductes. Unum incara. Qui s'ha que somnem la nostra naturalesa comprensible.

DOCTOR (entra) El següent?

CRIDA (Atracant-se). Bona tarda. (Tant seguida pel Doctor). No busca mi un ale d'aire. No és res.

G 2 ja ho sabem no ho repetissis. Jo estevinc estranyes a mi mateixa. És com si em desenvolupés a l'aire d'un altic. Pobres vells, la gent té por de la finor i s'ajunella.

PAR 1 (Després d'una pausa). Sempre sento veus de joc "Passo" "Anastro" "Triump". (Pausa). I les estones que he passat assegut davant d'un taulell d'escacs.

GER 3 Quan eren jove portàveu unes patelles Marques?
PAR 1 Si. Anitava al cafè a determinades hores invariables. Quan m'eniava el cigar buxava la caixa de Humins entre les peces. Bevia, menjava.

NOI Et veï no s'ona més que un pas en totes successions?
PAR 1 Si. (Pausa). A vegades tirava la cendra del cigar sobre un cavall ja mort del contrari, "Tornare Sena" sua. Sempre s'ajun alguna cosa. Una tona només avança en línia recta?

PAR 1 Si. (Absort). Porava la cullera dintre la tassa i vessava el cafè sobre el taulell. Les caselles blanques i negres representen els cristians contra els moros, oi?
G 2 Recordo que el llaviner portava un jec curt i un davantal blanc. Quina banyera d'alguna i de tristesa sento. Parantes, Múrcia.

NOI Rec que el rei, un molt per d'escacs antics, era una escullera de anafid
PAR 1 Quan jo era jove feia de sacstré. Si, senyor. Ho recordo. Sabia dissimular. La reina blanca avançava en tots sentits. Estava content. El rei blanc davant del rei negre, la reina blanca davant de la reina negra. Anar i tornar. Molt bé. Jugava a escacs sense dir una paraula. El sentimental era result.

NOI Tan senzill que havia d'esser el llegam que ens unia a tots ^{units}

NOIA Les arestes de la piràmide es fusionen en un punt.

NOI Si, al carbunnet de tot

PAREI Aquest punt és el llegam que ens unia a tots, encara que
vinguem de diferents bandes

NOIA Si al carbunnet de tot

NOI Per tant, es tal volta exagerada la vostra visió dels infortunis
(La Guada pitor)

NOI ^{que és així?} No ploris, que ploras debilita

NOIA Pobre viva mortós

CRIADA Jo no tinc el privilegi d'abstindre'm, ^{Si jo,} He tingut en dia molt llarg.
PAREI Veges com les posicions el sentiment de la gent?
CRIADA M'he enriat amb tantes cares amigues

PAREI ^{Prop del cor,} Passaran indefinides totes les sensacions del viatge
GERMANA 2 Els camps són ben tristos sota la pluja lluega

NOI La terra és ampla, veritat?

NOIA Llunyans presentiments m'inspireixen. Nauves.
CRIADA ^{Méu.} Trèballo i no tinc inclinació per res més.
NOI ^{Deficiet de gentes.} La savana ascendeix embriuosament pel tronc de les branques

NOIA Stenios. Es convertiren en flors les meves petites branques.
GERMANA 2 Si fes lluria, les nostres ombres es propagarien. Hargandes.

CRIADA ^{Si, i agra,} Sallan des de la roques les arcs amansides. Recordo el mar, Te.
~~Et han sentit les teves paraules, Com veu.~~ ^{Per parer.} Persones, parte amb mi maliciosa
blava ^{l'aigua fluïnt, la roques d'arcs, Com veu} Quan la nit arriba es anava evocantem les coses més antiques de les
llegendes. Roques enriques, ems la gripats. ^{Ham enriars.} Qui diu que dominem la
nostra naturalia, componem la?

DOCTOR (Enfant) El següent?

CRIADA (Alant-se) Bona tarda (Sunt seguida pel Doctor)

GERMANA 2 No bufar ni un ató d'aire. No es res.

NOIA Ja ho sabem no ho repetirem

N01 Veniat que l'alfel i el cavall son quasi be iguals?
 G 2 El rei, la reina estan enmig de les fileres.
 G 3 O, que un esac i mat acaba la partida a favor de qui el Sóna?
 PARR 1 Quan jo ^{feia} ~~esacava~~ un esac i mat sonava cops de puny sobre la
 taula. O no. Fecim apostes i torneigs. A vegades me les veia negres.
 Emhava. Muava a tots. Jo em considerava el primer jugador de
 l'Univers, no obstant. (Entra el Doctor. El Pare i s'auxeca i surt.
 El Doctor el segueix).

N01 Vet aquí com el combat es cometeix en la desbracció dels homes
 més pacífics. Has vist?

G 3 (Pausa). Ténues bandes de boira floten als flancs de les muntanyes.
 G 2 Pobre, com evocava la seva primavera.

N01 Perfecte no ho pot més, que jo.
 G 3 Que es la boira? Boira a la muntanya. Veine'ns

G 2 com no ens veuen els altres.
 N01 Boira d'aromats de llag i de vins i moltes. No vull mirar. Sóc jo.

G 3 Quan cobreix el mar envolta d'honor el canvi dels navegants.
 N01 Hi ha res de més bell que una d'aquestes nits en que la

G 3 lluna brillava clara i serena?
 (Suspensió). A la Venus de Milo li faltan els braços.

G 2 De segur que jo la trobaria millor tenint braços.
 N01 Si; em seria més esca.

N01 El món es el món, res més. Namador i oïnt. Sense el món no
 hi ha existència possible.

G 3 ~~(Es donen les mans)~~
 N01 El món m'excita el desig de pensar ~~(Es donen les mans)~~
 N01 Jo no veig més, que, en l'Univers, el meu cervell es un dels seus fenòmens

G 3 ~~(Retira la mà)~~
 N01 ~~(Fregant-se el cap)~~ Persona, parlava amb mi mateixa
 N01 Mai no ouvrem més terra que aquesta terra, Ah, no?

G 2 Batlo se pot avui
 N01 l'home Sóna la mesura de tot ~~(Es donen les mans)~~

N01 Si, així es. Harmonitza les necessitats i obtindràs la virtut.

NO1 Jo cobriré establers a mi mareix. Em desenvolupés a través
 d'un altre ^{Pel·lícula} de gent té por de la porra i l'aguellet.

PARE 1 (Destries d'una canya) Sempre sento veus de por: "Passo" "Anastasio" "Tumbos"
 (Pausa) I les estones que he passat aïngut davant un taller d'escacs.

NO1A Quan ems s'ove portaven unes patilles d'argents?

PARE 1 Si. Anubava tal catí a delimitades hores invariables. Quan eme-
 na el cigar deixava la caixa de Muminos entre les peus. Bevia, menjava.

NO1 El rei no dona més que un pas en totes successions?

PARE Si. (Pausa). A vegades tirava la reina del cigar sobre un cavall del
 ja mort del contrari. Després tornava de nou. Sempre i apren alguna cosa.

NO1 Una torre negra avança en línia recta?

PARE Si. (Abreix) Posava la cultura a dintre la passa ^{veritat d'} de café i de l'altre
 GERMANA 2 les caülles blanques i negres representen els cristians contra els moros,
 oi?

PARE 1 Quants que el taverner portava un joc curt i un d'escacs blanc.
 NO1A Quanta banca i alguna de història sento. Paraula Manis?

NO1 Que que el rei, en moltes jocs d'escacs antics, era una esultura de ^{marfil} ~~marfil~~
 PARE 1 Quan jo era jove feia de castic Si senyor, ^{He} ~~He~~ ^{veient} ~~veient~~
 GERMANA 2 la reina avançat en tots sentits. El rei blanc davant del rei negre,
 la reina blanca davant la reina negra. Anar i tornar, ^{Null té} ~~Null té~~
 PARE Jugava a escacs sense dir paraula. El sentimentel és aquell ^{de} ~~de~~
 NO1 Veritat que al·lè i el cavall són quasi iguals?

GERMANA 2 El rei i la reina estan espuny de les tileres

NO1A Oi que l'escac i mat acaba la partida a favor de qui el dona?

PARE 1 Quan jo esperava un escac i mat sonava cop de puny sobre la taula. ^{Dona} ~~Dona~~
 NO1A Feien pas apades i tancios. A vegades apades dels negres. Entenava, Mire.

PARE 1 va a tot jo ben considerava el primer jugador de l'univers, (Entria ^{no obstant} ~~no obstant~~
 el Doctor, el pare i s'auxia i surt, el Doctor el seguia.)

NO1 El combat es converteix en la Sechacis dels homes incis ^{no obstant} ~~no obstant ^{veus} ~~veus~~?~~

NO1A (Pausa) Tenues bandes de bona floten als flans de les mundanes

G 2 Baixa una manna rica en cristallina.

NOI El centre del món és cadascú de nosaltres

G 2 Jo segueixo el camí. Afluix de pas. Embuto'm. Les salates com
cremen. Nil de ball. Violetes o qui?

NOI Si no proveu de la realitat no proveu de la veritat

G 2 Sóc una pedra moena mig enrunada. La calor em fa brolar
I ho sóc.

NOI Al principi només existim nosaltres i la nostra activitat
BIB La veritat no existeix jo m'atenc a les meves impressions
personals

NOI I, essent així, quina ideologia reconeixen les vostres aparenences
entre mil P.

G 2 Aviat et poses seriós. Tots portem coses feixugues al pou de
la consciència.

NOI Realment. No escriguis mai el teu nom en una roca solitària
BIB Sí, (Aixeca el ulls). Alca't, Déu:

NOI Com? Això és Déu? (Somriu). Tu mateixa et projectes, sembla.
BIB Sobre aquest punt et no seré m'honoritza. Quantes braves legats
després! Ben bé.

NOI Manifesta d'altra manera el teu desig d'immortalitat. On vas? Deves
BIB (Vi agafa la mans). (Aparcional). (Aparcional). On vas? Deves
cosit a sobre el coneixement. ~~Ben bé~~. Ben bé que tens un cos bell de
bona rassa.

BIB (Sha sospit d'ell i es). (Treu les mans al cap). Tots els veïns venen barbares. Cofejaven sobre el
taulell la safata. Ho puc dir ara. (Entra el Doctor. El Noi s'aixeca i sent;

el Doctor el segueix. Pausa. Tocant-se el cos.) Quantes vegades té el meu cos
la Margana del meu cap?

G 2 Gemmana ja no disposarem més que de blanc i negre
NOI Res de nou sota el sol. Si. la llavor per gemmar necessita aigua. Mem.
aire (Es tapa el rostre amb les mans i resta amb el cap baix).
(Després d'una pausa). No has tingut mai, un veell viu a les mans?

BIB (SEGUEIX al DARRERA)

BIB

Era allí. Si li peniques les potes amb força es canagpla de solor i
sembla que saludi (Pausa. La Gemma 3 alça el cap i la mira. Amb to
estrany). Jo coneixia un home que aplicava als ulls dels canaris una
aquella roent, per cegar-los i que cantessin més.

G3 Calla

G2 Els treia de la gàbia i els subjectava amb la mà. Jo no sospitava. Era
un home alt. Treia del pecu un filferro que tenia la punta enrogada
i els punxava els ulls. El meu cos ho sent

G3 Calla. Quin honor!

G2 (Històrica) Jo no dormo. Jo no puc dormir. Mira aquest munt de cabells
rossos caragolats, mira els meus ulls mal pintats.

G3 Deixa'm, no em facis parlar.

G2 M'arrencaré. Tallo l'herba. A tu t'agrada el doctor?
G3 No se, ^{tan sols} m'el conec.

G2 (Agafant les mans de la Gemma 3 entre les seves) Què? Jo entraria amb un
fillet als braços. Ells m'anuen. Agafaria el meu fill i m'anuenia

G3 (Amb Soleira). Si. (Entra el Doctor). ~~Ja~~ A qui toca ara?

G2 (Arrencant-se, amb veu apagada) Cantaria més després del que vagin a fer-me
fa veul ten als meus cabells les meus coventades. Serena (Surt reanuda pel
Doctor. Pausa. La G3 esclata en sanglots i plora tapant-se la cara amb les
mans. Pausa Marga. Cau el teló. Pausa durant la qual continua sentint-se
se el plor de la Gemma 3).

VEU DEL DOCTOR Vosté, vol parlar. (Cessa el plor i s'apaga la
llum de les bateries).

Abriol de 1952
Juny de 1955

